NAM THỨ MƯƠI LÂM — SỐ THỨ 290 MỖI SỐ : 0$04 NGÀY THỨ BẢY 12 FÉVRIER 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Phiên-quốc và các Thuộc-địa Pháp	8$00	4$00	2$00	1$00
Ngoại-quốc	9.00	4.50	2.25	
Các làng và các công-sở.	14.00	7.00	3.50	
	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 68, Rue Jules Ferry, Hanoi.

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 6161

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel . . . . . . 0$18 le c/m
Par centimètre et par insertion.
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Một cái kế-hoạch công-thương liên-hiệp

III

Một cách liên-minh nữa lại giản tiện hơn, tổ-chức cũng không khó-khăn gì, kinh-doanh cũng không nhọc công lắm, mà thật ai cũng biết là có lợi ích hiển nhiên ngay, cách ấy là cách đính ước với nhau giữ một lòng cẩn thận thực-thà để làm cái cơ-quan điều tra tin-tức, giao-dịch hàng hóa với nhau trong bọn công-thương kẻ ở chỗ này người ở chỗ khác vậy.

Thí-dụ như một nhà công-thương ở Hà-nội, một nhà công-thương ở Lạng-sơn; cứ như bây giờ thì nhà ở Hà-nội không hề biết đến nhà ở Lạng-sơn, nhà ở Lạng-sơn không hề biết đến nhà ở Hà-nội; mỗi khi nhà ở Hà-nội muốn điều tra một cái tin tức gì về việc công-thương hay là muốn giao dịch một thứ hàng hóa gì tại Lạng-sơn, thì tất phải cất công cất ngày, [illegible] mới việc ở nhà mà lên tại Lạng-sơn mất năm ba hôm là ít, mà lại người lạ cảnh lại cũng chưa chắc đã có điều-tra được tin tức gì đích xác, giao dịch được hàng hóa gì dễ dàng; nhà ở Lạng-sơn mà khi có cái tin-tức gì cần phải điều-tra, có thứ hàng hóa gì cần phải giao dịch tại Hà-nội cũng chịu một nỗi khốn khó như thế. Việc công-thương cần nhất là tin-tức đi lại phải cực đúng cực nhanh, hàng hóa mua bán phải cực xa cực rộng, không những ở Hà-nội cần phải biết Lạng-sơn, ở Lạng-sơn cần phải biết Hà-nội mà khắp các tỉnh thành, các chợ bùa đâu cũng phải xem xét cho rõ hàng tình thị giá, đâu cũng có thứ hàng có thể bán chạy, có thứ hàng có thể mua đi, ai làm sao đâu cũng thân hành tới được tận nơi, mà giá có nhiều gia-nhân đi tới được tận nơi khắp cả thì nhân công lộ-phí cũng bị hao tổn biết chừng nào, mà hãy sót một chỗ nào không biết tới, tức là có mất một mối lợi chẳng nhiều thì ít, chẳng to thì nhỏ, có khi mất lợi mà mắc lầm mắc hỏ đến thua thiệt cũng thường. Ấy các nhà công-thương không có cái cơ-quan điều-tra tin-tức, giao dịch hàng hóa với nhau thì phải chịu nỗi khốn-khó thiệt thòi như thế. Nay một nhà công-thương ở Hà-nội với một nhà công-thương ở Lạng-sơn, lại với mỗi một thành-thị khác, mỗi một chợ to khác cũng đều có một nhà công thương khác nữa cùng nhau đính ước làm một cuộc liên minh với nhau, giữ một lòng cẩn-thận thực-thà với nhau, hễ ai có cần xem xét hàng-tình thị-giá gì ở chỗ mình thì ta sẵn lòng báo tin cho nhau thật nhanh thật đúng, ai có cậy mua thứ hàng gì ở chỗ mình hay nhờ bán thứ hàng gì ở chỗ mình thì mua cho hay [illegible] hớ không lầm; như thế một nhà buôn ở Hà-nội mà tai mắt không sót gì về việc buôn bán ở Lạng-sơn, không phải đặt chi điểm ở Lạng-sơn, không phải có người đi tới Lạng-sơn mà muốn mua hàng gì ở Lạng-sơn cũng được ngay, muốn bán hàng gì ở Lạng-sơn cũng chạy ngay, tiện lợi biết chừng nào! ở Lạng-sơn nhờ cậy được có người ở Lạng-sơn, ở các tỉnh khác ở chợ khác đâu cũng lại nhờ cậy được có người ở tỉnh ấy chợ ấy, đâu cũng có tai mắt mình tới được cả, đâu mình cũng mua hàng được dẻ, bán hàng được đắt, thì chi mà [illegible] nhất tài: nhà công-thương ở Hà-nội thế, thì nhà công-thương ở Lạng-sơn cũng thế, cho đến các nhà công thương khác ở các tỉnh khác, các chợ khác cũng thế, trong bọn công-hương liên minh với nhau như thế, ai cũng được hưởng sự tiện lợi mua bán vừa dễ vừa mau; người cậy mua nhờ bán mua hàng được bán hàng chạy có lợi đã đành, mà người mua giùm bán giùm cũng có phần lợi hoa-hồng không mất, có phải là một cách đồng tâm mà không bao giờ có ai trong bạn đến phải chịu hại vì lầm, vì hớ, vì mua hàng không được, vì bán hàng không chạy nữa không? Ta cứ xem người khách buôn-bán ở trong xứ ta, họ buôn bán cái gì cũng ít lầm, ít hớ, hơ hớ đâu có mối lợi là đến họ làm được ngay, nhiều thứ hàng mình chịu không sao dám nhận mua mà họ mua cũng được cả, nhiều thứ hàng mình chịu không sao có thể bán mà họ cũng bán chạy cả, là chỉ vì họ ở tỉnh nào ở chỗ nào cũng có người buôn bán, mà phàm người buôn bán của họ đều có liên-minh với nhau cả, đều lấy lòng thực-thà cẩn-thận, làm cái cơ-quan điều-tra tin-tức, giao dịch hàng hóa với nhau; họ nhờ thế mà buôn bán ít thua ít lỗ, chóng khá chóng giàu; ta vẫn khen ngợi thêm thường những người khách sang ta thường là tay trắng, khăn gói đeo vai mà không mấy nỗi đã nổi cơ-đồ hàng vạn, có biết đâu họ chỉ có cái cách liên-minh ấy mà nắm được cái thành-toán vạn-toán tất thắng ở trong thương-trường vậy.

T.

Vô-tuyến-điện

Ngày 9 Février 1927

Nước Pháp

Công việc điều đình về đất Tanger

Các báo nói công việc Pháp Tây ký điều đình về đất Tanger có lắm nỗi khó khăn, song đều tin cậy rằng hai nước sẽ vừa lòng bằng lấp được giao-tế với nhau, thì tất là các đại biểu sẽ tìm được phương sách điều đình với nhau cho thỏa thuận.

Ngày hôm nay, M. Briand, tổng [illegible] đã các đại biểu Pháp và Tây Ban-nha Paris.

Chánh đoàn dân chủ tả đảng với cải thể lệ bầu cử

Chánh-đoàn dân chủ tả đảng ở thứ dân nghị viện đã nghe bản lời trình của các đại biểu chánh đoàn cử đến trình bày với quan tổng trưởng bộ nội-vụ về việc sửa đổi thể lệ bầu cử. Các đại biểu ấy xin rằng vì một cái vấn đề quan hệ cho vận mệnh chính phủ rộng hơn như việc ấy, thì tên nội các nên đảm lĩnh lấy trách nhiệm.

Tại hội-đồng coi về việc binh gia

Ban hội đồng của thứ-dân nghị-viện coi về việc binh gia đã bàn về cái chức vụ của nghị-viện trong khi quốc gia có chiến sự. M. Paul Boncour sẽ đệ trình hội đồng một bản dự án định rằng các ông thứ dân nghị viên được tự do đầu binh tử tập mà khai chiến, nhưng nếu đầu mất cái quyền [illegible] hết cái thời hạn chiến tranh, trừ những khi bị thương, bị đau mà phải thải thì không kể.

Nước Anh

Việc trù bình ở Rhénanie

Lord Salisbury, thay lời chánh phủ công bố tại thượng-nghị viện rằng trước khi nước Đức thi hành các khoản trong giao ước Versailles, thì không có thể rút hẳn trù binh ở Rhénanie được, nhưng cũng nên rút trù binh trước cái kỳ hạn đã định thì hơn.

Cái chánh sách đối với Trung-hoa

Tại hạ nghị viện, M. Mac-Donald lĩnh tự đảng lao động có công kích cái chánh-sách của nước Anh ở Trung-hoa; ông có nói tới giới Tương-hải là một tổ giới quốc-tế, chứ không phải là một tô-giới nước Anh; ông phản kháng việc bắt kỳ tuyệt giao với chánh phủ nước Nga.

M. Baldwin có đáp lại rằng hiện nay ở Thượng-hải cần phải trù tính các phương sách bảo hộ mà đem quân sang đấy chỉ vì một cái mục đích ấy thôi, còn như ngày tháng đem quân lên bộ và cái cách đem quân lên bộ, là tùy ở cái tình thế ở Thượng-hải vậy.

Báo *Daily News* có nói chánh phủ định công bố rằng nếu có dịp tiện lợi, thì chánh phủ cũng vẫn đem việc phân tranh ở Trung-hoa, để trình hội Vạn-quốc quyết xử.

Việc giao tế với nước Nga

Nếu các nhà ngân hàng không vẫn cho vay một số tiền to hơn số cần dùng bấy, thì nước Nga sẽ rút một số bạc lớn kỳ ở Londres về.

Nước Đức

Việc điều đình với Ba lan

Việc điều đình về việc thương mại với Ba-lan không khéo phải đình chỉ, vì nước Đức, yêu cầu chánh phủ Varsovie phải hãy bãi nghị định cấm xuất 4 viên chắn nhà máy ở Haute Silésie.

Một bài diễn văn của bà tước Westarp

Bà tước Westarp, lĩnh tự đảng quốc dân ở nghị viện có diễn thuyết ở nhà đại học Berlin nói nên sửa đổi cái Đường-ương giới nước Đức, và đem các địa hạt bị cắt cử sáp nhập nước Đức.

Nước Ý

Việc tài-chánh

Quan tổng-trưởng bộ tài-chánh có trình bày về cái tình thế tài-chánh; ông có nói sở chi thu năm 1926 đã được hai nghìn triệu lires; ông sẽ cố [illegible] cái chánh-sách giảm cái số giấy bạc lưu hành.

Việc giao tế với nước Đức

M. Scialoja đã tới San-Remo, và có nói ông sẽ lưu lại đấy ba tuần lễ.

Nước Bỉ

Một bản giao ước thương-mại

Nước Ethiopie và nước Bỉ đã ký [illegible] một bản giao ước thương-mại.

Việc kiểm soát binh vụ ở nước Đức

[illegible] có chỉ-nghị xử bãi việc kiểm soát binh vụ của Đồng-minh ở nước Đức; ông nói những lời nước Đức cam đoan bảo thủ hòa bình không lấy gì làm chắc, ông xử bãi việc kiểm-soát đi, thì nước Đức không giữ các lời cam đoan. Song ông lại nói nước Bỉ cũng muốn gây nên một cuộc hòa-bình [illegible] viên và ông nói trong cái chánh-sách thân thiện, thì cốt hai bên cũng sẵn lòng thân thiện mới được.

Tại hội đồng quốc-tế hàng không

Hội-đồng giám-định, xét về cái vấn đề hàng không, có nói không sao thi hành được cái chánh-sách hạn chế cả việc hàng không thường, và việc hàng không nhà binh, mà lại không làm ngăn trở cho việc hàng không thường được.

Bồ đào-nha

[illegible] rõ tình thế ra làm [illegible] khác [illegible] pháo vào Porto or [illegible] nhân người làm. Những nhà chủ trương đảng dân chủ phản nhân [illegible] đảng cách mệnh. Viên phóng sự báo *Stor* nói rằng ở Lisbonne đánh nhau đã 48 giờ và hiện nay vẫn đánh nhau. Tình thế xem chừng khó khăn.

Nhật-bản

Tang lễ vua Đại chính

Sáng hôm qua lễ ninh lăng xong từ sớm, không xảy ra việc gì cả. Trong số công chúng đi xem đám ngày thứ hai 7 février chết mất hai người và bị thương 4 người.

Việc giao tế với Trung-hoa

M. Saburi, chánh-phòng tại bộ ngoại giao ở Trung-hoa bà tháng mới về Đông-kinh có nói với chánh-phủ Trung-hoa hồi rõ cái [illegible] Nhật-bản, và cái phong trào bài ngoại, hiện nay thi hành đối với nước Anh, sau này không tất là sẽ phải thi-hành đối với nước Nhật.

A. R. I. P.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI — Tôi mua báo mấy năm nay, nhờ qui-báo làm ơn chỉ bảo cho tôi một việc như sau này:

Nguyên tôi ở nhà quê về Nam-định nay muốn mở nhà điếm-sở, để cầm cái thứ đồ, theo đúng như chương-cái thứ đồ, theo đúng như chương-trình nhà-nước, nhưng chưa hiểu đến lệ ra thế nào.

1. Muốn mở nhà điếm-sở thì phải xin phép ở đâu?

2. Tiền mua-bán có mấy hạng?

3. Tính tôi nhà-nước đã cho nhà điếm-sở rồi, tôi có thể xin phép mở ở nhà-quê được nữa không?

4. Lỗ cầm phải đi giá phi mà không bằng, thì xét ra tôi có lãi gì không?

5. Khi bán đồ đã hỏ thì có phải xin phép và mời ông cầm về bán chứng không? và tôi có thể đem đồ sang tỉnh khác mà bán được không?

6. Sổ sách của tôi khi đương làm việc, có ký hạn đưa sổ sách trình bảo gì không?

LỜI ĐÁP. — Về mở nhà cầm đồ (mont de piété) thì chỉ-dụ quan Giám-quốc ngày 6 octobre 1916 và nghị-định quan Toàn-quyền 20 novembre 1916 đã nói rõ ràng, nếu ông định mở nhà cầm đồ thì phải xem hai tờ ấy cho kỹ, chứ kể hết vào đây thì nhiều lắm. Nay hãy tạm trả lời những câu ông hỏi như sau này:

1. Điều thứ nhất trong chỉ dụ ngày 6 octobre 1916 như sau này:

« Các nhà cầm đồ (mont de piété) có thể mở tại Đông-dương ở trong những hạt nào thì tùy Nhà-nước định »

Điều thứ 1 và thứ 2 nghị-định quan Toàn quyền ngày 20 novembre 1916 lại nói rằng các nhà cầm đồ mà chỉ [illegible] octobre 1916 đã dự định [illegible] định.

Người coi việc được cái độc-quyền cầm đồ ở trong một địa hạt theo như giới hạn nào thì nghị định quan thống-hiến bản xét sẽ chỉ rõ.

Vậy thì người lĩnh trưng nhà cầm đồ, ai mà mở ra một nhà cầm đồ nữa thì phải chịu phạt theo như điều 411 trong bộ Hình luật.... »

2. Các nhà cầm đồ có thể do Nhà-nước làm lấy (như ở Hanoi và Haiphong) hay là cho lĩnh-trưng.

Sự lĩnh-trưng cũng làm theo như thể lệ các việc đấu-giá công, việc lĩnh trưng cho một thời hạn nhiều nhất là sáu năm và có thể thấy ý Nhà-nước và do đơn xin của người lĩnh-trưng mà gia thêm cho hai hạn là sáng.

Chỉ những người nào đã được Nhà-nước nhận cho thì mới được dự cuộc [illegible]

3 Nghị định quan Toàn-quyền ngày 15 janvier 1920 có cho phép thành-phố Nam-định trưng lấy nhà cầm đồ ở địa-hạt thành-phố và được áo nghị định ngày 17 octobre 1921 đặt Nam định làm thị-xã (municipalité). quan Toàn-quyền cũng định rằng việc trưng nhà cầm đồ ở địa-hạt thành phố giao cho thành phố làm lấy.

4 Vì không có nghị-định nào định rõ cái quản hạt của nhà cầm đồ Nam-định là thế nào, thì người ta có thể cho cái quản-hạt ấy là không ra khỏi địa-hạt thành-phố, nghĩa là chỉ ở trong thành-phố mà thôi, như vậy thì ông có thể xin phép quan Thống-sứ mở nhà cầm đồ lại một hạt nào ở ngoại thành-phố.

5. Theo như nghị-định quan Thống-sứ ngày 1er décembre 1920 thì nếu việc lĩnh-trưng của ông quá 20 000 đồng phải lấy môn-bài từ 125 đến 2000 đồng, nếu việc lĩnh-trưng quá 10.000 đồng thì phải nộp 110 đồng, nếu quá 5000 đồng thì phải 110 đồng, nếu quá 2000 đồng thì phải 80 đồng, nếu quá 400 đồng thì phải 30 đồng hay 15 đồng và nếu không đến 400 đồng thì phải 15 hay 10 đồng.

6 Điều thứ 12 nghị-định quan Toàn-quyền ngày 20 novembre 1916 về nhà cầm đồ có nói rằng: « Những đồ cầm mà giá-trị ngang hay kém mười đồng thì không phải hỏi sổ-nước người đến cầm đồ.

Những vật gì của một người bán-xứ đem cầm mà trị giá từ 600 đồng trở lên thì người lĩnh-trưng có thể đòi một người quen biết có tiền của đến bảo-lĩnh.

Nếu mà những vật đem cầm là hàng hóa mới, là những đồ của, và nói tóm là những đồ buôn bán, thì người đến cầm phải đưa trình các đơn hàng (facture), giấy hàng đã trả tiền rồi để chứng nhận rằng những vật ấy là của của mình. Cái mẫu bài sổ người đem cầm phải tương-hợp với những đồ đem đến cầm.

Nếu bề nghi cái vật đem cầm không phải là vật của người đến cầm, hoặc người ấy không có quyền hưởng dụng thì người lĩnh trưng phải bảo ngay viên chức nhà cầm đồ giữ việc cảnh sát, còn mình thì phải giữ lấy những vật ấy.

Các trẻ con không khi nào được phép cầm đồ »

Trước khi cầm đồ gì, người lĩnh-trưng phải xét xem đồ ấy có thấy bẩn ở trong giấy kín những đồ mất mát hoặc mất trộm mà các quan chức đã chiếu theo lời khai của người mất đã gửi đến cho mình không. Giấy ấy phải chép riêng vào một quyển sổ biên những đồ bị mất hay là bị mất trộm.

Vậy nếu ông cứ theo đúng như lệ ấy mà lỡ có cầm phải của ăn cắp thì ông cũng không phải tội gì.

Đã gì đến hạn không chuộc phải đem bán đấu giá. Kể từ ngày hết hạn cầm đến ngày bán, nếu chưa được ba-mươi ngày chưa thì không được bán vội. Người lĩnh trưng được phép lấy tiền lãi cho đến ngày đem bán... Không khi nào và không bao giờ được lấy cớ gì mà lại bán hàng thêm những đồ vật khác ngoài những vật đem cầm.

Những đồ cầm hỏ không chuộc thì sẽ bán đấu giá *tại trong một phòng nhà cầm đồ đã riêng số việc ấy* và do một người *courtier* (người trung-mãi) đứng bán hoặc ở hạt nào có có những viên *commissaires priseurs* (tổ giá ấy-viên) hay là những viên lục sự thì do những viên này bán.

Những vật đem bán phải do người lĩnh-trưng khai vào một sổ trình quan xã-trưởng hay quan đầu tỉnh ít ra mười-lăm ngày trước khi bán. Quan xã-trưởng hay quan đầu tỉnh sẽ ký [illegible] bán. Giấy phòng riêng ở nhà cầm đồ để cho [illegible] xem.

Ông không phải trình sổ cho Tòa-án, nhưng quan đầu tỉnh hay viên kiểm-soát nhà cầm đồ có thể đến tận nơi đòi xem các sổ sách của ông.

Ph. h.-L.

Việc Trung-hoa

Ngày 25 janvier 1927

Chiến sự ở Chiết-giang

Theo như điện tin Trung-hoa ở Tương hải đến, Tưởng-giới-Thạch, thấy quân của Chu-phương-Kỳ bị thất bại với quân của Mạnh-chí-Nguyệt, đã ba lính đại quân tiến và ba đường đánh lên, quân Quốc-dân mới qua đường Đường-giới Giang-tây, thì do Bạch sùng-Hy và đeo quân thứ ba chỉ huy Bạch sùng-Hy định đánh lấy Đông-lộ trước tiên.

Chiến sự ở Phúc-kiến và Hà-nam

Hiện đã đánh nhau ở gần Lan-khê và Đông-lộ.

Lại có tin rằng Hà-đông-Khâm, chỉ huy đeo quốc-dân quân từ thứ mình quân đánh lĩnh Chiết-giang, những chưa thi-hành được cái chương-trình của mình. Điều ngăn trở thứ nhất là việc tết-chánh. Hà bảo phòng thương mại Phúc-kiến giúp tiền, thì phòng lấy lẽ rằng việc buôn bán đương lúc đình-trệ, không sao có tiền mà giúp được.

Ở Hà-nam thì quân của Ngụy-tôn-Tam, và Ngân-vân-Ngô tiến về đông nam-quân, tiến được nhiều, và của đội tiên-phong gần tới Hsuchow, trên đường tốc-xa Bắc kinh Hán-khẩu, là nơi Khấu-anh-Kiệt giữ thế thủ ở đấy.

Tình thế Phùng-ngọc-Tường

Đường-anh-Trí, chỉ huy Nam-quân trong tỉnh Hà-nam có điện về Quảng châu bảo rằng Quốc-dân-quân vượt Hà-nam, và đương tiến đến Lạc-dương để đánh nhau với Ngô-bội-Phu.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Phùng-ngọc-Tường hiện ở Tây-an là kinh thành của tỉnh Thiểm-tây nay mai sẽ đi Hà-Lam để chủ-trương chiến-sự.

Đường-sinh-Tri xin các quan binh ở Hán-khẩu cho thêm viện binh đến Hà-nam, để đánh cho Ngô-bội Phu bị thua hẳn.

Lại có tin rằng quân Phụng-thiên, Trực lệ, và Sơn-đông đương tiến phía bắc để đường hòa-ước Bắc-kinh Hán-khẩu, vào Hà-nam. Ở phía tây, quốc-dân-quân cũng đã gấp đường để chiếm lấy mấy nơi quan-yếu. Ở phía tây-nam, quốc-dân-quân ở Tứ xuyên và ở Quí-châu đã qua đường sương-giới. Ở phía nam, quân Hồ-bắc tiến lên, để tiếp ứng cho tướng Phan-chung-Tú. Ở phía đông-nam, đoạn hòa xa Bắc-kinh Hán-khẩu từ Hiếu-sâm đến Diên thăng đang có sẵn quân lính.

Việc hành-động của Tường-giới-Thạch

Tường-giới-Thạch trở về Nam-xương từ ngày 20 nay mai sẽ đi Chiết giang để chủ-trương việc quanh nhau với Tôn-truyền-Phương. Song có lẽ Tường-giới-Thạch sẽ lưu lại Nam-xương đến tết nguyên đán. Trong khi ở đó, Tường đã sắp thêm nhiều quan-quân vào bộ tham-mưu.

(Dịch báo Tây)

Ngày 10 Février 1927

Quân Anh đến Thượng-hải.

Dù Trần-hữu-Nhân phản kháng việc Anh đem quân đến Thượng-hải, [illegible] 8 février, cũng đã đi thượng-hải ngày hôm qua.

Tình thế Tôn-truyền-Phương

Tình thế ở tỉnh Chiết-giang lại lại cho Tôn-truyền-Phương, quân của Tôn đã lấy lại được Thù-châu, quân quốc-dân đánh lui về tỉnh Quảng-tây. Bắc-quân đánh nhau đã mất vào 30.000 nam-quân, kết cục bắc-quân thắng trận ở Lungyu.

Quân của Ngô-bội-Phu, và Tường-tông-Lâm thì đang đề chống với quân Hồng-sang, trong tỉnh Hà-nam.

A. R. I. P.

Tin sau cùng

Việc cách mệnh ở Bồ đào nha

Bộ sở thần Bồ đào nha ở Pe'a có công-bố rằng việc cách mệnh đã triệt xong; bọn khởi nghĩa [illegible] đã đầu hàng.

Ở Madrid lại có tin rằng tình thế ở Bồ đào nha rất khẩn khẩn. Việc khởi loạn lan ra; bọn khởi nghĩa chiếm được nhiều nơi quan yếu.

Báo *Daily Mail* nước Anh thì đăng tin rằng 200 người bị hại ở Porto

A. R. I. P.

VIỆC HANOI

Les bureaux de la Direction, de l'Administration et de la Redaction du T. B. T. V. et du Học báo sont transférés Jules Ferry n° 66bis et 68. Entrée de la Rédaction n° 39 rue Lamblot.

● Sở báo T. B. T. V. và Học báo mới dọn sang phố hàng Trống số 68. Tòa soạn có cửa riêng vào đằng phố Mã-thầy số 39.

Thời-tiết

7 giờ	16 độ
15 giờ	17 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	2	80
— nhì,	12	20
— ba,	11	20
Thóc hạng nhất,	7	40
Bắp ngô	7	70

Giá bạc. — Kể từ ngày 11 Février 1927, giá bạc ở các Ngân nước định là 13 f, 28.

Tuổi giá quốc trái :

Ngày 9 Février 1927

3 °/.	hoàn dần	69	30
3 1/2 °/.	hoàn dần	83	70
4 °/.	vĩnh viễn 1917	551	25
4 °/.	» 1918	541	15
5 °/.	» 1920	761	55
5 °/.	hoàn dần 1920	83	00
4 °/.	1925	651	25

Ngày 10 Février 1927

3 °/.	vĩnh-viễn	521.70
5 °/.	1915-1918	541.75

Hội-đồng hòa-hợp. — Hội-đồng hòa hợp đến ngày thứ bảy 12 février hồi 9 giờ sáng thì họp tại phủ Thống-sứ do quan Thống-sứ Robin chủ tọa.

Rượu ti tăng giá. — Bản quán hiểu được hôm nghị định tăng giá rượu ti, nay dịch đăng nguyên-văn như sau này :

Điều thứ nhất. — Kể từ ngày tuyên bố nghị định này, các thứ rượu ti thường sẽ bán cho các tiểu-ti và cho người mua lẻ tại Bắc-kỳ và phía bắc Trung-kỳ theo như giá sau này :

Bán cho các tiểu-ti.

1° Rượu đóng thùng.

A) rượu 25 phân : 18 xu rưỡi một litre.

B) rượu 35 phân : 26 xu một litre.

2° Rượu đóng chai 35 phân.

A) chai litre : 34 xu

B) chai 75 centilitres : 31 xu rưỡi.

Bán cho người mua lẻ

1° Rượu đóng thùng.

A) rượu 25 phân : 19 xu rưỡi một litre.

B) rượu 35 phân : 28 xu một litre.

2° Rượu đóng chai.

A) chai litre : 36 xu.

B) chai 75 centilitre : 33 xu.

Điều thứ 2. — Các gia-đình nói ở điều thứ nhất là tính cả tiểu chai rồi: giá chai litre là 5 xu và chai 75 centilitres là 10 xu.

Các chai thó đem giả, nếu còn lành lặn thì các chủ lĩnh trưng, các người bán rượu quản-lý các tổng-ông, các đại-ti tiểu-ti đều phải giả tiền chai lại cho người mua cả.

Điều thứ 3 — Giá tiền rượu điều thứ nhất trên kia chưa là giá cả ai tại các chủ lĩnh trưng, phải yết ti ở tại các đại ti tiểu ti ở chỗ [illegible]

Giấy yết thị lại phải nói rõ rằng người mua rượu được quyền lấy chai hay không lấy chai và nếu lấy chai đi khi đem đến giả còn lành lặn thì giá tiền chai phải giả lại cho người mua, giấy ấy phải yết bằng chữ tây, chữ quốc ngữ và chữ nho.

Điều thứ 4. — Phàm nghị-định cũ định giá rượu là bãi đi cả.

Trong ngạch cai trị. — Báo *France Indochine* đăng rằng M. Vin-cen là cai-trị tại phủ Toàn-quyền sẽ bổ đi công-sứ Phúc-yên thay M. Roussel; như vậy cũng hợp với tin của bản báo đã đăng từ mấy tháng trước.

Truất binh-quyền. — Sáng hôm nay, hồi 7 giờ 15, tại sân trại binh pháo thủ thứ tư đã truất binh-quyền của người lính Masseron phạm tội ăn cắp tại nhà thương chính Quảng-[illegible] Các đạo binh đều có quân lính đến dự lễ ấy, mấy bốn nhà người lính này phải đem đi Gu-ano.

Giúp đỡ bị lụt Bắc-kỳ. — Đến ngày oan-nhật 20 février, nhà 14 giờ 3½ tại trường xe đạp sẽ có một cuộc thi lớn, chương-trình như sau này :

Cuộc thi moto 25 kilomètres

5 người thi.

Cuộc chạy thể xe moto.

Cuộc Hoa-kỳ 45 vòng.

Cuộc thi ô-tô.

Cuộc đánh số lấy xe giúp đỡ bị lụt Bắc-kỳ mà quan Thống-sứ đã cho phép thì hãy lấy số mà.

Gần nhất xin nhắn lại là một cái xe ô-tô, còn các giải khác là xe mô-tô và xe đạp.

Vé bán tại nhà M. A. drien 42 đường Carnot là thủ quĩ của hội *Pédale Tonkinoise* và tại trường xe đạp ngày nào cũng bán từ 17 giờ trở đi.

Muốn bán xe ô-tô « Citroën » 5 mã-lực, còn mới. Hỏi tại số 3, phố Reinach (con đường Hội-chợ. — Hanoi). 6.010

NÊN CẨN THẬN!

Khi mua một lọ quintonine, nên cẩn thận chớ nên dùng các thứ giả hiệu, là những thứ không hiệu-nghiệm gì. Chớ nên dùng thứ bằng [illegible] mà làm, và đòi lấy thứ quintonine chính hiệu, rất mạnh, rất dễ uống. Thuốc quintonine đang thay Extrait de quinquina rất tốt, và ngon hơn quintonine là rượu bổ sức, và ngon hơn. Giá 0 $ 60 $ 80. Bán tại hiệu bào chế BLANC Phố Paul-Bert Hanoi.

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thường ngày đi ngũ tầng Bắc-Kỳ hội-đồng. Nguyên chuyên về người khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd et-sép Suez.

Người khoa, hô-sinh, chữa mắt và cách thở bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ phòng khám: Mỗi ngày 7 giờ đến 8 giờ — chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH : Bảo 3 đồng một lần

KIN LÂM LÂM CHUNG : Bảo 1 đồng

Nhà-thuốc [illegible] BENZO SIA-LONG 13, [illegible] số 200

HÀ-NỘI.

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Hiệu-trưởng : PHẠM HUY-LỤC

22 Phố Nhà thờ (Rue G. Lamblot) Mây-nói số 150

Là trường tư của báo Trung-Bắc mở ra, có đủ các lớp nên Sơ-học kiêm-bị nhà của Nhà-nước. Chương-trình và qui-tắc theo như trường Nhà-nước, nhưng chú-trọng nhất về sự giáo-dục cũng việc dạy Pháp-văn và Quốc-văn.

Tiền học lấy đắt là vì mỗi thầy chỉ dạy độ ba học-trò là càng để có thể chăm riêng từng người được.

Buổi tối lại có lớp chuyên dạy chữ Pháp để luyện tập học-trò thi vào các trường Cao-đẳng tiểu học hoặc thi vào các công-sở Nhà-nước.

Thầy học đều là những người đã dạy ở các trường Nhà-nước lấy ra cả.

Cho được thỏa lòng những nhà ở các tỉnh có con em muốn cho trọ học tại Hanoi, thì Học-hiệu đình nay mai sẽ mở ra một kỳ-túc-xá có chỗ ăn, chỗ ngủ, chỗ chơi cho học-trò, rất lịch-sự và hợp thức, không phải tư chối như là từ khi mới mở trường đến nay nữa, nhưng số học-trò có được khá khá thì mới có thể mở được.

Nếu mở được một cái kỳ-túc-xá như thế thì rất là tiện cho các hàng quan chức hay thuyên chuyển, càng là các nhà hào phú ở các nơi chưa có trường kiêm bị, hoặc là vì lẽ gì khác mà không muốn cho học ở trường tỉnh mình.

Các nhà ở xa, ai muốn hỏi điều gì xin cứ viết giấy cho hiệu-trưởng, ở số 22, phố Nhà-thờ và xin đính theo một cái timbre để trả lời.

Ngục-án đã xử. — M. Vũ-đình-Kuối ký lục thực thụ hạng nhất ở Cao bằng nay đổi về tòa nhà phủ Thống-sứ ;

M. Trịnh-đình-Bảo, ký lục thường hạng hạng nhất ở tòa nhà phủ Thống-sứ, nay đổi đi Cao-bằng ;

M. Bùi-xuân-Trạch, thư ký thường hạng hạng tư ở Hưng-yên, nay đổi về tòa nhà phủ Thống-sứ.

M. Trần-văn-Hòa, thư ký hạng tư tại tòa nhà phủ Thống-sứ, nay đổi đi Kiến-an.

M. Trần-công-Thuyết, thư ký thường hạng hạng tư ở Kiến-an, nay đổi về Hưng-yên.

M. Lê-văn-Quế, thư ký thường hạng hạng tư, hết hạn nghỉ, nay bổ vào tòa nhà phủ Thống-sứ.

M. Ng-huy-Lâm, thư ký hạng tư tại tòa nhà phủ Thống-sứ nay đổi đi Thái-bình.

M. Phạm-phan-Côn, thư ký hạng sáu ở Thái-bình, nay đổi đi Quảng-yên.

M. Lê-đình-Cẩn tức Kan, thư ký hạng năm ở Quảng-yên nay đổi về nhà Hỏa-lò Hanoi.

M. Ng.-huy-Quỳnh, thư ký hạng năm ở nhà Hỏa-lò Hanoi, nay đổi đi Cao-bằng.

Mở tường. — Nay mở tại làng Yên phú và làng Đông-phù, phủ Yên-khánh, mỗi nơi một trường Sơ học yếu-lược.

Việc mất cắp ở nguyên-ga. — Trong [illegible] ngày hôm qua bà quan [illegible] Nguyễn-thị-Hiền ở phố hàng Khoai số 2 mất cắp một cái valit, nay lại được thêm những tin về việc ấy như sau này :

Ngày 31 décembre trước, bà ta đi chuyến xe lửa chạy Haiphong hồi 1 giờ trưa, có mang một gói chăn và một cái valit, nên khi đi lấy vé phải gửi người bẩm bé ở đường phát vé hành khách hàng tư. Không biết người soát vé đã có nhận lời hay không, khi bà ta ra lấy vé xong, nhìn đến valit thì thấy mất. Sau bà ta trình sở sẩm ở trước nhà ga Hanoi và có nói với một người cảnh-sát Tây và một người cảnh-sát Ta đi kèm để khám ở mấy chuyến xe sắp chạy, nhưng tìm đâu cũng không thấy, mãi đến ngày hôm kia sở mật-thám mới gọi bà ta xuống nhận đồ thì số tiền bị mất cắp đã mất đi vào 300 đồng rồi, còn một chuỗi hạt vàng 1000 hạt thì mất 498 hạt. Hỏi người thợ may là đứa lần cắp nó đã làm gì tiền hết bấy nhiêu tiền thì nó khai có cho một người ở Hà-đông vay song người đó khai chỉ vay cần nó có 50 đồng thôi.

Cái cắp này mà số mật thám tra ra thì giỏi thật.

Tại rạp

CINÉMA PALACE HANOI

Từ thứ tư 9 đến thứ ba 15 Février 1927

MON CURÉ CHEZ LES RICHES

Đại phim ảnh rất hay, 10 đoạn

Tích chuyện là thường, làm cảnh vui lý-thú

Tại rạp

FAMILY - CINÉMA HANOI

Trong ba ngày ba tối

Từ thứ tư 9 đến thứ sáu 11 Février 1927

chiếu chuyện

THANH XÁ BẠCH XÁ

chon bộ

Làm cảnh tiên rất đẹp—nhiều cảnh biến-hóa dị thường. Tích chuyện rất hay

ĐỀN GIẢM THÁNG GIÊNG

Kể từ hôm nay đến giảm tháng giêng là qui-khách nào mua hàng được từ 5$00 trở lên bán-hiệu xin kính biếu một lọ nước hoa thượng hạng. Bán-hiệu lại mới nhận được 500 kiểu bì-tất hàng đẹp và tốt rất đẹp, vậy xin kính cáo.

V. DEMANGE Hanoi

Lớp học tối tại Trung Bắc học-hiệu. — Lớp học tối dạy chữ Pháp và toán học tại *Trung-Bắc học-hiệu* đến ngày 15 février này lại khai giảng như thường.

Ai muốn sang dạy học bên Thượng-hải ? — Vì công giáo Trịnh-đình-Xuyên có nghĩ, nên hiện nay tại trường Pháp-Việt ở Thượng-hải đang khuyết một công giáo. Ông giáo nào có bằng Thành-công, ở hay bằng Tiến-sĩ Lý tính ngoài [illegible] chuẩn lý thì lộ số cũng là bổn Ký là 2 năm, nguyệt bổng được 140 đồng ; nhà ở, cái lửa và đều đến thì thành-phố Thượng-hải chịu sẵ, tiền thuốc thang cũng do thành phố ấy chịu. Trong hai năm lại được có nghỉ một kỳ, khi ấy tiền lộ phí đi và từ Thượng-hải đến Hai-phong cũng do thành-phố ấy chịu.

Bơn tỉnh nguyện phải gửi đến nhà Học-chính Bắc-kỳ trước ngày 21 février nay.

Nạn ô tô. — Hồi 9 giờ rưỡi sáng thứ tư vừa rồi, có ô-tô của một viên thanh-tra mật-thám đi đường Hanoi xuống Haiphong, khi đi khỏi Hanoi chừng 18 km, gần tới Bần yên nhân thì sự sẩy ra một chiếc ô-tô nữa ở Haiphong lên ; trong khi hai xe ô-tô gặp nhau, thì đụng phải một người bộ hành ngã bẫn xa ra đến mấy thước, người ấy nằm lì đi, bất tỉnh nhân sự, hai vợ con nhà thương chạy [illegible] thì chết.

Cái nạn bất kỳ. — Vừa rồi, một người lái làm thư ký luật-sư ở Hanoi, lên Napé sẵn, vào nhà một người thổ dân ngồi đó ; ngồi ở nhà sàn, đợi trời tạnh mà đến không có, viên thư ký lấy đứng dậy đi ra ngoài cẳng may đi vô ý sẩy chân xuống lỗ hổng, rồi ngã tự trên sàn cao chừng một trượng xuống đất, bị thương nặng ở chân ; đã lập tức đem về Hanoi để điều-trị, không biết liệu có khỏi thành lệ không ?

Đồi tên. — M. Phạm-văn-Tạng, quan làng Thượng-đình, tổng Cổ-điển phủ Thường-tín (Hà-đông), nay đổi tên là Phạm-đức-Thành.

Cái trộm ở phố hàng Trống. — Mme Nguyễn-ti-Một năm đã có và M. Trịnh-đình-Nghi buôn bán, nhà ở phố hàng Trống số nhà 17 bị kẻ trộm vào lấy mất đồ tư trang đáng giá 180 đồng, và 274 đồng 9 hào tiền thật cùng quốc-ấn.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã Loan nghênh hãy nay thì ở trên lọ thuốc phải có hiệu rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Cassaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế :

● CHASCAGNE

60, Rue Paul Bert, Hanoi 2088

Le PARFUM des HUMANITÉS

(Sở Ký Thanh-Hoa)

Soạn-giả : E. VAYRAC

Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Vừa chế Tây và chế Quốc-ngữ đều nhau, giá mỗi quyển . . . . . 2$00

Chế Tây riêng hoặc chế Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1.00

Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi

Recommandé : mỗi số thêm 0$20

số 0$20 thêm 1$00 4

KIẾP TẠI BẢN-QUÁN

Cao tìm vật. — Ng-thị-Hai, 38 tuổi, làm nghề thợ may ở ngõ Yên-ninh số 16 bị kẻ là ăn cắp quần áo và các đồ vật đáng giá 40 đồng của Ng-thị-Gia cũng ở nhà đó, nay đã phải bắt giam để xét hỏi.

— Sở mật-thám đã làm bản bắn đã ra Tòa-án về chỗ ở của Ng-văn-Kim bị kẻ là ăn cắp 50 đồng của M. Trần-đình-Phung ở phố Cao-đẳc-Minh số 11 và chỗ ở của Ng-văn-Giám ăn cắp các đồ vật và quần áo của Bùi-v-Sinh là thợ may ở thành-giám.

— Theo lệnh quan Biện-lý sở mật-thám đã cho xét thêm vụ việc bắt được ba đứa quả tang ăn cắp đồ điệc thoại.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ÁNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh theo giá rất rẻ.

Ở [illegible] giá.

Quyển thứ sáu

TRUYỆN

Ba người Ngu-âm phão-thủ

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI

Giá : 0$05

Quan Bốc-tơ Bi-cơ-man

Y-khoa tiến-sĩ

Chữa các chứng bệnh đàn ông, đàn bà, con gái, các chứng khó hay, các bệnh lậu, giang-mai, lỗ, đau mắt, các chứng sài trẻ-con.

Phòng khám bệnh chính tại phố hàng Gà số nhà 53, Hanoi, ấy số 314.

Quan Bốc-tơ có cả nhà cho người đến nguyên đến nằm, ở cần [illegible] nhất.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Thuyền đâm. — Sáng ngày hôm qua một chiếc thuyền nan chở 11 người vào cửa Đông vào Cẩm hà, ở lối [illegible] Quang-yên và không được 15, đến sông cửa Cẩm thì gặp cơn gió thổi mình lên sóng trành ập xấp xuống. May bác đó có nhiều thuyền khác ở trong bến xem thấy thì tha hoi ra cứu vớt được 10 người, còn một người đàn bà nữa bị dòng nước trôi đi đâu ai ta tìm thấy xác.

Sang to sóng cả chẳng phải, cái nạn đó xét ra có lẽ là bởi thuyền nhỏ tham chở đầy người mà nên.

Bị chó cắn. — Ng-thị-Xuân giết đứa con gái tên là Lê-văn-bằng lên bảy tuổi lại sẩy cầm tranh rằng đến con của mình bị con chó của tên Kinh cắn phải mấy vết thương thì sở cẩm đã phái người đi bắt con chó cắn quăng ấy vào nhà nhốt các vật để quan trù y xét.

Vọc chơi ở Chợ-con. — Vào đây bắc-bao đã đăng rồi, nhưng nay lại được tin rõ rằng hôm, là cần nhà bếp bị hỏa-hoạn đó của tên Ng-trung-Vũ 32 tuổi, làm bếp ở Đại-thương khách-sạn, vì đốt pháo mà xảy ra. Thiệt hại tất cả đồng giảm đồng bạc.

Những người ở nhà là phà tranh có vài xuất nổ pháo nên cẩn thận, vì phòng là một vật rất vô ích, nó làm vui lòng người đấy, mà nó lại làm khốn-hại cho người cũng ở đấy.

Việc bắt chó. — Một con chó tây và một con chó ta chạy ngoài đường thì lính cảnh-sát đã bắt cả vào nhà nhốt các vật sở thành phố.

Dữ đăng. — Nguyễn-văn-Hiền 25 tuổi vô nghề-nghiệp, vô-gia-cư đã bị bắt tống giam để nghị lại.

Nữ trộm. — Cái tên là Bùi-văn-Bôi làm nghề đi xin chết hãn nó đã có lệnh quan trên cho mà xét xem tên ấy oái vì lẽ gì.

Ngựa vô chủ. — Một con ngựa đực của ai chỉ chạy nhông ở đường có thì sở cẩm đã cho bắt nhốt vào nhà nhốt của vật sở thành phố.

Ăn cắp đồ trên. — Thầy-ký tên là Bích hàm vàng cho một hiệu tây bị truy tìm về việc thầy ký ấy ăn cắp đồ đem con cần khó quan-khẩu.

Nạn xe. — Bởi 15 giờ 15 ngày 9 février người xe nhà hàng M. Levadet đi qua cầu Jeffre bắt đường xuống gốc thì gặp một cuốn xe nhà hàng của nhà Denis Frères và đã chẳng khác. Không lại người nào.

An cắp quần áo. — Thị Bôi cũng bị trưa và bị trói nhà vì tôi ăn cắp quần áo đáng giá 40p, của chỉ là Ng-thị-Hải.

Giải ra ngoại châu. — Ngày hôm qua lính cảnh sát bắt được hãy tên ăn mày đi dong trong thành-phố thì đã điệu sở và sở cẩm đã giải ra ngoại ô ấy.

GIA-LÂM

Sao lại ô tô chạy. — Hồi 4 giờ rưỡi chiều ngày 6 février vừa rồi, chiếc ô-tô của một người Tây ở Hanoi sang Đáp-cầu, khi đi tới cầu sông Luống, còn cách độ 100m, nữa là khỏi cầu, thì sực gặp một người nhà quê mang một gói gì đi ở trên vệ cầu, nghe tiếng ô-tô đến thì vứt ngay khăn gói xuống đấy mà ô tô chạy sang ngã đường trái lại, chẳng may bị cái đầu ô-tô chạm phải, tông ngã lăn lông lốc xuống đường ; đến xe thì vỡ, mà anh chàng kia ngã xong, lại lép nghề cũng đấy mà ô tô đứng nhìn nữa ! Chẳng biết rằng người bay là người mà thôi?

Vì muốn về nhà ăn tết. — Vừa rồi có Ngô-thị-Bé tục gọi là cô Doan, làm công cho một người Tây ở nhà xe-lửa trên Lang-sơn, bị người Tây ấy biện là ăn cắp mấy bộ khay cốc bằng bạc, giá lối 120 đồng ; vì vậy sở mật-thám ở đây đã cho bắt cô Doan ấy đề hỏi, thì cô Doan thì nhận là đã lấy các đồ ấy đem cầm lấy tiền để về Gia-lâm ăn tết. Hiện đã giải cô Doan lên tòa-án Lang-sơn.

BẮC-NINH

Ô-tô nọ lật ô-tô kia. — Hồi 2 giờ chiều ngày 7 février vừa rồi, chiếc ô-tô số 2801 của hiệu xe vận-tải Đức-văn-Mậu đi đường Hanoi — Bắc-ninh, khi tới gần cầu Lim, thì sực gặp chiếc ô-tô số T. 3542 của cụ Tuần Nguyễn-Đốc, làng Nội-duệ huyện Tiên-du, đó *chauffeur* là Nguyễn-thanh-Trịnh cầm may ; chiếc ô-tô này vừa đi đến cầu đường, thì gặp chiếc ô-tô kia, thành thử đôi bên hãm không kịp, đụng phải nhau ; chiếc ô-tô nhà mốc vào bánh trước đăng trước chiếc ô-tô hàng, bị lật đi mấy thước, mới dừng lại được. May người ngồi xe không ai việc gì cả, chỉ xe bị hư-hỏng mà thôi.

VĨNH-YEN

Bắt được kẻ trộm. — Vừa có tên đội Ng-văn-Bật tên Tổng-Chén ở Tuần-sở, phủ Vĩnh-tường, Vũ-văn-Bạnh, tên Tuần-Đại ở Thổ tang, phủ Vĩnh-tường và Lai-hữu-Nghinh ở Tuần-lung, huyện Tam-dương, sau việc lưu hành giấy bạc giả 100 đồng.

THÁI-NGUYÊN

Bắt được kẻ trộm. — Đêm vừa rồi, một người bán hàng tên là Ng-văn-Lam, ở số 1 p.6 Quai, bỗng nghe người hàng xóm kêu « trộm ! trộm ! » rồi lên, thì liền đăng dậy ra hỏi xem. Người hàng xóm vừa kêu vừa bảo cũng đuổi kẻ trộm đã trốn lên sang nhà ta. Lam rồi, tức thì M. Lam quay lại tìm ngay được tên trộm ; hỏi thì nó xưng tên là Lương-ga-Tương 35 tuổi, làm phu mỏ ; vì thiếu tiền lộ phí để lên mỏ, nên phải đi ăn trộm để kiếm tiền đi đường. Khám trong mình nó thấy có 1p.60 và mấy cái thẻ căn cước không phải tên nó xưng ; vậy đã giao sở cẩm tổng giam để xét.

Dư luận Nam-kỳ

Đường thương nghiệp của người minh

Đường thương nghiệp của người minh ngày nay, chẳng không nói ai cũng đã biết, có bà chán-hưng phát đã hơn vài năm vì trước. Xem thế cũng đã hiểu người minh đã phấn-khởi được ra nghề-nghiệp đàm đang, cạnh tranh được thái quan, cần hà, bỏ vẫn ra để tranh giành mối lợi cùng người ngoại quốc. Song người minh mà có được cái tri-tực đó, thì vẫn còn thấy lan thua, ở trong trường thương nghiệp. Thế đã ý đó xét mà xem, thì trong sở chín ba chí tuổi già nên phải là hiểu được những sự cạnh tranh, là phải đoạt cái cơ-quyền hoạt-bát bỏ sự vô cảnh giao thiện sống rồi, biết trong đó là trong đi đến nào, thì mới lại riêng mà cố nhiều cần chung, cần thì sẽ khác hẳn cái mối tư lợi, không biết phải khái ra mà cái ý kiến gì có lợi cho mình, lại lại chung cả phương buôn mình, không biết trong thân trong đó mình trong khi buôn thua bán lỗ. Có nên nhìn một hiện mới

(Xem trang thứ ba cột thứ bảy)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Il avait sous les yeux le sommet sublime de l'abnégation, la plus haute cime de la vertu possible ; l'innocence qui pardonne aux hommes leurs fautes et qui les expie à leur place ; la servitude subie, la torture acceptée, le supplice réclamé par les âmes qui n'ont pas péché pour en dispenser les âmes qui ont failli ; l'amour de l'humanité s'abimant dans l'amour de Dieu, mais y demeurant distinct, et suppliant ; de doux êtres faibles ayant la misère de ceux qui sont punis et le sourire de ceux qui sont récompensés.

Et il se rappelait qu'il avait osé se plaindre !

Souvent, au milieu de la nuit, il se relevait pour écouter le chant reconnaissant de ces créatures innocentes et accablées de sévérités, et il se sentait froid dans les veines en songeant que ceux qui étaient châtiés justement n'élevaient la voix vers le ciel que pour blasphémer, et que lui, misérable, il avait montré le poing à Dieu.

Chose frappante et qui le faisait rêver profondément comme un avertissement à voix basse de la providence même : l'escalade, les clôtures franchies, l'aventure acceptée jusqu'à la mort, l'ascension difficile et dure, tous ces mêmes efforts qu'il avait faits pour sortir de l'autre lieu d'expiation, il les avait faits pour entrer dans celui-ci. Etait-ce un symbole de sa destinée ?

Cette maison était une prison aussi, et ressemblait lugubrement à l'autre demeure dont il s'était enfui, et pourtant il n'avait jamais eu l'idée de rien de pareil.

Il revoyait des grilles, des verrous, des barreaux de fer, pour garder qui ? Des anges.

Ces hautes murailles qu'il avait vues autour des tigres, il les revoyait autour des brebis.

C'était un lieu d'expiation, et non de châtiment ; et pourtant il était plus austère encore, plus morne et plus impitoyable que l'autre. Ces vierges étaient plus durement courbées que les forçats. Un vent froid et rude, ce vent qui avait glacé sa jeunesse, traversait la fosse grillée et cadenassée des vautours ; une bise plus âpre et plus douloureuse encore soufflait dans la cage des colombes.

Pourquoi ?

Quand il pensait à ces choses, tout ce qui était en lui s'abîmait devant ce mystère de sublimité.

Dans ces méditations l'orgueil s'évanouit. Il fit toutes sortes de retours sur lui-même ; il se sentit chétif et pleura bien des fois. Tout ce qui était entré dans sa vie depuis six mois le ramenait vers les saintes injonctions de l'évêque. Cosette par l'amour, le couvent par l'humilité

Quelquefois, le soir au crépuscule, à l'heure où le jardin était désert, on le voyait à genoux au milieu de l'allée qui côtoyait la chapelle, devant la fenêtre où il avait regardé la nuit de son arrivée, tourné vers l'endroit où il savait que la sœur qui faisait la réparation était prosternée et en prière. Il priait, ainsi agenouillé devant cette sœur.

Il semblait qu'il n'osât s'agenouiller directement devant Dieu.

Tout ce qui l'entourait, ce jardin paisible, ces fleurs embaumées, ces enfants poussant des cris joyeux, ces femmes graves et simples, ce cloître silencieux, le pénétraient lentement, et peu à peu son âme se composait de silence comme ce cloître, de parfum comme ces fleurs, de paix comme ce jardin, de simplicité comme ces femmes, de joie comme ces enfants. Et puis il songeait que c'étaient deux maisons de Dieu qui l'avaient successivement recueilli aux deux instants critiques de sa vie, la première lorsque toutes les portes se fermaient et que la société humaine le repoussait, la deuxième au moment où la société humaine se remettait à sa poursuite et où le bagne se rouvrait ; et que sans la première il serait retombé dans le crime et sans la seconde dans le supplice.

Tout son cœur se fondait en reconnaissance et il aimait de plus en plus.

Plusieurs années s'écoulèrent ainsi ; Cosette grandissait.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Jean Valjean khi ấy được nom thấy trước mắt cái ngọn núi Vong-kỉ cao ngất-ngàn, cái đạo-đức rất cao thượng ; người vô-tội xả tội và chịu tội thay cho kẻ hung-ác ; tự-nguyện làm thân nô-lệ, thuận-tình chịu những khổ-hạnh, những người không chếch-lệch điều gì, mà lại yêu-cầu lấy sự đau-đớn cực-khổ, để cho những kẻ phạm tội khỏi phải chịu lấy ; thật là một tấm lòng thương-yêu nhân-loại phối-hiệp với tấm lòng yêu mến Chúa-Trời, tuy là phối-hiệp mà vẫn là phân-biệt không lẫn, vẫn là vì thế-nhân mà cúi lạy mà xin van Chúa-Trời tha-thứ vậy ; những kẻ phụ-nữ yếu-đuối hiền-lành mà chịu những nước cực-khổ như là đứa thụ-tội, tuy vậy mà vẫn giữ cái miệng cười của người được hưởng phúc vậy.

Ông nghĩ như thế thì ông lại nhớ rằng mình đã dám phàn-nàn !

Nhiều khi, đương đêm, ông sực thức dậy lắng nghe những lời ca-tụng ân Bề-trên của mấy bà vô-tội mà tự mình cam nhận lấy khổ-hạnh đó. Ông lại nghĩ rằng, những kẻ có tội mà thụ-hình, còn dám cất lời kêu trời, tất là những lời trái đạo ; đến như ông là một kẻ khốn nạn mà còn dám giơ tay muốn đấm trời, thì chẳng là ngao-mạn Thiên-chúa lắm ru ! Nghĩ câu ấy mà thấy lạnh người sởn ốc.

Mà đáng lưu-tâm thay một điều nữa, khiến cho ông phải thâm-trầm nghĩ-ngợi, như đã được nghe một lời Thiên-chúa bảo thầm vào tai mình. Điều ấy là cái việc ông đã trèo tường, vượt lũy, để cam muốn chết, đã trải biết mấy gian-nan để mà vượt ra ngoài cái nơi chuộc-tội kia, tưởng là ra khỏi thì đi đâu, hóa ra lại để mà vào nơi chuộc-tội này. Như vậy lại chẳng phải là một cái biểu-hiệu của cả một số-phận ông ru ?

Thì ra đây cũng là một cái ngục, bề thâm-đạm cũng y như cái ngục ông vừa vượt khỏi, vậy mà trước khi ông đến đó, ông chưa hề bao giờ có nghĩ ra rằng trong thế-gian có thể có được một nơi như thế.

Phen này lại được nom thấy những song-sắt, những then cửa lớn, những rào sắt, để giam-giữ ai ? Để giam giữ những bậc thần-tiên.

Những tường cao kia xưa nay từng nom thấy xây nên để vây bọc lấy đàn ác-thú, giờ mới nom thấy xây nên để vây bọc một lũ chiên cừu.

Đây là nơi thuận-nguyện chịu khổ-hạnh để mà chuộc tội, chứ không phải là một chốn lao-hình, vậy mà lại nghiêm hơn, tiêu-điều hơn, tăn-nhẫn hơn. Những gái đồng-trinh này lại còn cực khổ hơn lũ gian-ác kia nhiều. Xưa kia ông đã từng biết cái cơn gió lạnh thấu qua rào sắt mà vào nơi hầm-hố khóa lũ chim kền. Bây giờ ông lại thấy những cơn gió lạnh hơn nữa, làm cho đau-đớn hơn nữa, thổi vào trong cái cũi bồ-câu.

Sao thế ?

Những khi ông nghĩ-ngợi đến mấy điều ấy, thì bao nhiêu tâm-trí của ông tan-nát cả ra không hiểu thấu được cái điều huyền-bí trác-tuyệt đó vậy.

Phàm đã nghĩ được đến những sự như thế, thì cái kiêu-hãnh, cái tự-phụ của người ta nó biến đi đâu mất. Phải hỏi-đâu mà ngẫm lấy mình, mà hỏi lòng, thì mất mình lại thấy mình nhỏ-mọn, nhiều khi phải khóc. Trong sáu tháng nay, bao nhiêu sự mới vào trong cuộc đời ông, cũng khiến cho ông phải đinh-ninh nhớ lấy mấy lời dặn-bảo của ông Giám-mục. Như con *Cosette* thì như nhắc ông làm người phải có yêu-thương, như chỗ nhà-dòng thì lại nhắc ông làm người phải biết thân là nhỏ-mọn.

Một đêm khi, lúc trời sắp tối, trong vườn thanh-vắng không ai, thì ông qui gối xuống đất ở chỗ lối đi bên ngoài nhà lễ, trước cái cửa-sổ mà ông đã nghé qua đòm vào cái đêm ông mới đến, quay mặt vào cái chỗ mà ông biết các bà phước hay lần lượt ra cầu-kinh chữa tội. Ông qui như thế mà niệm kinh mà dâng tấm lòng thành lên đến Chúa.

Hình như ông xét mình không đáng được trực-tiếp với Chúa, cho nên phải qui ở ngoài xa như vậy.

Bao nhiêu những cảnh-vật bao-bọc mình ông, này là cái vườn tịch-mịch, này là cỏ-hoa xông nức hương thơm, này là trẻ con đùa-đỡn vui-vẻ, này là các bà phước nghiêm-ngặt mà chân-chỉ, này là cái nhà-tu tĩnh-mịch, bấy nhiêu thứ như là dần dần thấm-thía vào ông, khiến cho cái linh-hồn ông lâu ngày cũng hóa ra tĩnh-mịch như cái nhà-tu, thơm-tho như hoa-cỏ, tịch-mịch như cái vườn cây, chân-chỉ như các bà phước, vui-vẻ như lũ trẻ nỏ. Rồi ông lại nhớ trong đời ông gặp hai lúc khó nghĩ, cũng lại được nhờ hai chỗ nhà của Thiên-chúa bao-dung, lần thứ nhất khi cả xã-hội xua đuổi không ai chứa-chấp, lần thứ hai khi xã-hội lại đi đuổi bắt, mở cửa ngục ra tính lại giam vào. Không có lần thứ nhất thì ông đành rằng lại trở về nơi gian-ác ; không có lần thứ hai, thì đành là lại trở về nơi đày-đọa.

Nghĩ như thế thì cả tấm lòng ông xúc-cảm mối ân sâu, mỗi ngày thêm biết yêu-thương, biết ân-yếm.

Mấy năm trời chạy qua như thế ; con *Cosette* mỗi ngày một lớn.

(Còn nữa)

Những bài từ-điển, để in thành sách quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất	Quyển I	223 trang, bản.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền
	— II	203 —	0 45	cước, mỗi quyển. . . 0$20
	— III và IV	159 —	0 35	Cả bảy quyển gửi
	— V và VI	150 —	0 45	lấy một gói. . . . 0,70
	— VII và VIII	310 —	0 65	
Phần thứ hai	Quyển I	203 —	0 45	
	— II và III	301 —	0 50	

KHẢO VỀ Y-BỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Chứng bệnh hàn

(Tiếp theo)

Thương hàn phát cuồng

Cuồng là đương là, bởi thương hàn sau đáng hạ đã hạ, nhiệt độc ứng thịnh ở thượng tiêu, cho nên phát cuồng.

Chứng này nóng sốt như cơn nước triều, mắt đỏ, lòng bàn tay bàn chân nóng bỏng, mồi xung vũ lên, miệng thở ra hơi hám khó chịu, mình mẩy vàng đỏm, chợt khẩng, mồi cau, có khi nói lảm nhảm một mình, như thể mất trông thấy ma, mạch thực, đó là đương chứng, hạ thì yên. Nếu bạo chứng không có chỗ nhỏ, vậy phải sông thêm khí vào mũi, khiến chứng bệnh đã giảm, mới có thể điều tỉ được.

Còn như phiền nhiễu cuồng loạn, mà mắt trông chăng chăng, (trực thị) đồng tròn không chuyển, và tiểu tiện tự đi, đó là thêu tuyệt (vì thận tạng đã tắt tinh khí, hạ lợi quá đa, tân dịch vong thoát, cho nên tinh khí khiếp đoạt, mà sinh bệnh), bệnh thì bất trị.

Trong như thương hàn sang đến ngày thứ tư thứ năm, nhiệt là ở ngoài đã truyền vào trong, bụng dưới đầy, ngoài bì phát nhỏ lấm tấm xanh xám tím, đại tiểu đặc, tiểu tiện lợi, mà phát cuồng, đó là huyết xúc ở hạ tiêu, trị phải hạ huyết.

Lời dặn

Đại tiện có sắc đen, là huyết ứ tiểu tiện lợi là huyết bình chứ khi không bệnh vì rằng nhiệt là ở thái dương kinh truyền vào bàng quang, nhiệt với huyết cùng ganh nhau, huyết xúc tụ lại ở bụng dưới, không thông hành được, mới sinh cuồng nhiễu phiền loạn, nếu huyết không lấn nổi nhiệt, bị nhiệt nó bức bách, phải hạ hành, thì nhiệt cũng theo huyết mà thoát ra, cho nên thương hàn phát cuồng mà tự hạ là khỏi.

Chứng dương cuồng thì đã vậy, lại có chứng âm tà, chứng như cuồng, chứng hận cũng như chứng dương cuồng cả, phải hiện cho kĩ.

Dương cuồng

Dương cuồng thì thoạt tiên buồn đầu, nóng sốt, có chân đất ăn, chạy nhảy, chèo cây, chèo tường, hoặc hát ngao, hoặc nói nhảm, gặt gông cản gió, nước khát nhưng hồ, mạch chuyển mạnh, đó là nhiệt là truyền vào trong, dương thịnh phát cuồng, trị nên dùng phương tế hàn mà đánh hạ.

(Chứng này mà lười dụi vào nang cơ lớn, thì bất trị)

Âm tà

Âm tà ứng nóng sốt, mặt đỏ như gấc, cuồng loạn tao khát, nhưng chỉ khác rằng thoạt tiên không buồn đầu mà sốt cũng nhẹ nhàng, chứ không nóng mấy, trong bụng thì chân lên từng khúc và rắn như đá, móng chân móng tay sâm đen, bỗ hồi ra đã lạnh (lãnh hẩu), kinh mạch trầm, vi, và chuyển yếu, đó là hàn ngoại phát tao âm chứng giống như dương chứng trị nên dùng phương tế ôn nhiệt.

(Chứng này mà chân tay lạnh quyết, đại tiểu tiện lợi, hoặc đi xỉ, mắt trông chăng chăng, miệng nói lảm nhảm những sự đã trông thấy qua, phiền tao, nằm không yên gối, thì bất trị).

Như cuồng

Như cuồng thì thấy trung không nóng sốt, mà cuồng thiêm nói nhảm, phiền tao không yên, tinh nhỉ gặt gông, không muốn trông dương với người ngoài, đó là bàng quang nhiệt kết lý chứng kinh thái dương, tức là chứng bệnh thuộc biểu chứ lý còn như ngoại tà mới cảm mạo ngoài bì phu, là biểu chứ biểu.

Phàm tân không tạm yên, là tạng quyết, bất trị, chưng cũng có người đầu gối, nằm lên nằm xuống, nhập nghề không yên, mà là tân dịch trong cơ vị cạn khô, không đủ doanh nhiễp được bên phách, thứ không phải là chứng âm-tà, trị nên hòa vị sinh tân.

Cuồng ngôn, nghiêm ngữ, trịnh thanh

Cuồng ngôn

Mà mắt trông người ngoài nói những sự chân từng trải qua bao giờ thì là cuồng ngôn, là thực.

Nghiêm ngữ

Nhâm mắt, mắt mình nói lảm nhảm những sự ngày thường đã trải qua, thì là nghiêm ngữ, là hư.

Trịnh thanh

Nói tiếng run rẩy, không ra hơi, hoặc ngập ngừng trong cuống họng, thì là trịnh thanh, là hư lắm.

Nói tóm lại

Thực thì hơi thở không gấp, chân tay ấm, mạch trầm tế, trị nên dùng thang bình bổ gia nhân sâm ngũ vị mạch môn, để phù nguyên khí, hoặc độc sâm thang nấu lấm nước cho nhấp dần dần.

Hư thì điều tiện lợi, chân tay lạnh, mạch vi tế, trị nên ôn bổ, như thang tứ nghịch hoặc lý trung.

Phàm ban ngày phiền tao, mà đêm thì yên, không nóng mấy, không lo, không khát, mạch trầm vi, đó là hư dương nhiễu loạn, ngoài nhiệt mà trong hàn, trị nên dùng phương tế khương phụ để hồi dương, đừng thấy ban ngày phiền tao mà ngờ. Những rằng thuốc phải nóng lạnh, hoặc trong phương tế ôn nhiệt gia mất vài vị âm dược, để làm hướng đạo. Xem ngay như cổ phương, những phương tân nhiệt hồi dương, đều có dùng qui thược để lấy âm, vậy chỗ phương cốt ở tự người ta cả.

Lời dặn

Nghiêm ngữ mà mạch phù đại, thì sống mạch trầm tiểu thì chết, vì dương bệnh kiến âm mạch.

(Còn nữa)

VĂN UYỂN

Tự thán

I

Ô hay con tạo khéo cơ cầu,
Khiến tớ nằm canh vướng mối rầu,
Duyên nợ ba sinh chưa phỉ nguyện.
Công danh hai chữ nhưng lo âu,
Trông qua thế sự càng tiêm ngán,
Đứng giữa trần ai lắm nỗi rầu,
Quyết chí tu thân chăm dạy trẻ,
Lặng coi sóng gió ấ phong lưu.

II

Đã trót ahen vai gánh việc đời,
Công trình bao quản cái thân tôi,
Cơ nhà chưa đáp lòng dao cả,
Nợ nước tôn mang ruột tằm bời,
Giáo hóa anh nhi mang sáng suốt,
Văn giảng cây cỏ được xanh tươi,
Mấy lời nhắn gửi người đồng nghiệp,
Cố sức lên cho đỡ kịp thời.

Kỳ-hoa Nguyễn-ngọc-Chước

Bài tiễn bạn lại sang Ai-lao

Kỳ vi thiên hạ kỳ nam tử,
Tu lịch giang sơn vạn lý-trình,
Hà phải vì lộc nước hiển vinh,
Mà nỡ chịu giấu mình viễn biệt.
Sẽ tiết đã sinh đời Pháp-Việt,
Đường xa chớ ngại đất Ngô-Lào,
Gương Ban-Siêu khi trước nhớ nào ?
Âu ta cũng ngẫm vào mới phải ;
Đường lối cố vết chân từng trải,
Phen này đi đó ở ngại rằng xa.
Tiếng đồng hồ muôn dặm bên bờ,
Cách trở mấy cũng là lân cận,
Nhất bội ở ở khuyến quân sánh tận,
Tái xuất Ai-Lao thiên cổ nhân,
Mấy câu tỏ biệt ân cần.

Thanh-sơn Vũ-duy-Tuiết

Hồng lâu oán

(Biện lẽ truyện lối mới)

Này chị em ơi, đâm khuya nhân khi vắng khách bên màn,
Mặt mình trầu-trọa đốt ngọn đèn tàn cơ thổ-than.
Này chị em ơi, ông trời xanh kia thôi thật cũng ác đoan,
Để cho lắt sẻ mà xôm bình-khang sôn dẫn chân em vào.
Em nghĩ em thôi có khác chi một sánh hoa đào,
Cánh hoa và chú em biết đặt vào tay ai ?
Này chị em ơi, ông hồng-nhan vì đun quá hóa ra đày,
Người hồn-hít chán rồi lại đang tay mà dày vò !
Cái tương-lai em em ngồi em nghĩ em lo,
Biết mấu xuân-sắc có được cho thì này mãi chăng ?
Rồi ra đây nhạt phấn phai hương,
Bơ-vơ thân-thế em biết cậy nương vô chốn nào ?
Này chị em ơi, cũng gớm-ghê cho cái kiếp hồng-lâu,
A-ha ! chán mà lại vui mà sầu mà bao xong !

Trách người phụ bạc

Nào thương, nào nhớ, lại nào yêu,
Bỗng chốc vì đâu hóa nhạt phèo ?
Nhi-nữ tình trường nay mới biết,
Chân mình vì nỗi ít xa liêu.

Minh phượng, Ng-như-Chương

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÉS
64, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rồi, sung da dẻ, ăn ngon đẹp, ăn không ngon, ngủ không yên, thở hổn. Có thể dùng cho các bệnh khác nữa.

Muốn biết các bệnh ấy thế nào dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Pepsine và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1 $ 40

Có bán tại : Nhà Ba-chuông, Hanoi

THUỐC TRỊ NÓNG LẠNH VÀ RÉT
rất linh-nghiệm, rất có tiếng

Phải mua thứ hiệu con Bươm-Bướm mới là thứ thiệt.

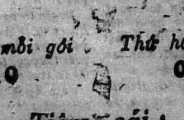

Mỗi trong vỏ thuốc có gói theo giấy chỉ cách dùng, hãy y theo cách chỉ mà dùng mới thấy hay.

Thứ bột mỗi gói 0$10
Thứ hoàn mỗi vỉ 0$10

Tiệm cái :
ĐẠI-QUANG-DƯỢC-PHÒNG
46 bis, Tổng-đốc-Phương, Cholon

Có gởi bán cùng mấy tiệm thuốc bắc khắp cả xứ Nam

Do Võ Phi Hùng Cựu Bộ Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Người Nam du học ở Pháp

(Một bức thư ở Pháp gửi về)

(Tiếp theo)

Trường học bên này. — Bên này thì đã có trường học nghề gì đâu được. Ai muốn lấy bằng tú-tài (baccalauréat) để sau vào các trường Đại-học (Facultés, Ecole centrale, Ecole des mines, Ecole des Hautes études commerciales) thì học ở Lycée. Người có bằng brevet dip'ôme, sang đây vào được lớp nhất, học chẳng ra thì chỉ một năm được nguy phiu thứ nhất bằng tú tài. Ở bên này mà nghề kẻ học tư thêm, thì học một năm bằng học ở nhà hai năm. Cách dạy giáo dục đều rất giỏi, rất Ho luyện; tiền học tư lại rẻ. Người có chí muốn học mà được sang đây, đã được mau vì vậy. Cũng có nhiều Lycée bắt buộc học-trò phải đúng hẳn nhiều tuổi được người học tại lớp này, nhưng ở tỉnh Toulouse mà tôi ở đây, ai ai cũng được vào cả, hơn dăm ba tuổi cũng không làm sao.

Thành Toulouse. — Toulouse ở về phía nam nước Pháp, khí-hậu điều-hòa. Các trường to (Facultés de Droit, Lettres, Sciences, Médecine Pharmacie Institut électro-cnnique, chimique, agricole) đều có đủ, lại được nhiều ông giáo có tiếng giỏi, cho nên học-sinh các nước đến nhiều Học-sinh Nam-Việt đến đây mỗi ngày một đông, năm nay đã được năm chục tên.

Ông Hoàng Hữu Nhân gửi đến ông Bùi-quang-Chiêu, trong bài đề-văn của ông phó đốc trường Trung-học (censeur du Lycée) nói về học-sinh Nam-Việt có một đoạn sau này, tôi xin lược dịch ra đây để bên nhà được rõ cách học-hành, cách sử-chỉ của anh em chúng tôi ở Toulouse này:

« Tôi nhận ra các anh ở trường tôi đã đông, đều chăm chỉ học-hành, biết trọng kỷ luật. Các anh ở cõi Đông-dương xa kia, nay bỗng chốc sang đến tỉnh này theo học, nhưng tại sao thân phụ các anh không bảo lên Paris, Bordeaux mà lại bảo đến đây? Tôi không dám tự khen lấy trường tôi, nhưng có lẽ rằng tại danh-tiếng trường Trung-học tỉnh Toulouse rầy lan sang đến tận bên các anh, cho nên thân-phụ các anh mới cho sang đây hộ, các anh xem sẽ phải rằng trước nhất chúng tôi đều cố hết sức trông-nom săn sóc để các anh ở bên này được bớt khổ, bớt buồn, nói được vui-vẻ thì quá, vì xa nước, xa gia-đình còn vui làm sao được? chắc các anh cũng đã nhận thấy cách đối-đãi ân-cần của các ông giáo các anh hàng ngày? Trừng ngay trong bữa tiệc này thì đã rõ tình lòng ái tế, thân-ái của dân thành Toulouse đối với các anh, vì ngoài các bậc quan-chức lại còn có ông giáo đang qui đăng trọng là cụ Sabatier tới đây. (Cụ Sabatier là một ông giáo dạy khoa Hóa-học có tiếng ở bên Pháp; năm xưa cụ được giữ chưởng Nonci bây giờ nhà-nước sắc cụ làm doyen de la Faculté des sciences). Dù ở trong thành-phố, dù ở trong trường, chúng tôi lúc nào cũng coi các anh như bạn vậy, vì chúng tôi cho rằng phận-sự chúng tôi là phải nắt sức săn-sóc coi nom các anh để các anh quên hết cái khí-hậu lạnh lẽo này cùng những nỗi khổ xa nhà xa nước. »

Ở Toulouse có quân-đội đóng. An-Nam có một người đội và giám chục người lính, phần nhiều là người Bắc. Học-sinh phần nhiều người Nam-kỳ, người Bắc mới được ngót một năm. Sang đến đây, dù người Nam bề Bắc; tuy chưa quen biết nhau, nhưng gặp nhau thì tay bắt mặt mừng, người nói chuyện mấy câu tiếng An-Nam, còn gì vui vẻ cho bằng nữa. Bên này họ cũng phân biệt người Breton, người Provencal mỗi người một giọng nói riêng, nhưng ra đến người đều là người Pháp, mình sang tới đây cũng vậy, không quen biết cũng thành quen biết vì chúng là con em Nam-Việt cả.

Cách ăn ở. — Học Lycée thì có thể xin vào ăn ở (interne) trong trường được. Học ở các trường Đại-học thì phải ở ngoài. Ở ngoài thì tiền hơn, nhưng được nhiều thì giờ học và không phải bó buộc lắm.

Lúc mới đến sắm sửa quần áo đồ dùng và sách vở mất độ hai nghìn phật lăng, còn thì thường thường mỗi tháng tiêu mất độ 7, 8 trăm phật lăng cho người học ở Lycée; 8, 9 trăm cho người học ở Đại-học; ở Paris thì phải hơn một nghìn phật-lăng mới đủ, vì trên ấy nhà cửa cùng đồ ăn rất đắt đỏ.

Độ này, giá tiền phật-lăng lên xuống thất-thường cho nên các số tiền biến ở đây cũng có thể mai kia thay đổi ngay được. Tôi sắng đây chưa được ba tháng mà đã thấy tiền buồng, tiền ăn tăng lên một lần rồi.

Sau đây xin [illegible] một cái buồng mà trọ, trong buồng sẵn đồ dùng: bàn, ghế, tủ, giường, chăn nệm mỗi ngày nhà chủ sai người đến « làm giường » và quét dọp một lần. Ăn, thì ngày hai bữa phải ra hàng cơm. Sang bên ấy, động muốn mua cái gì là phải đi không có mà sai! Ở nhà còn có xe tay xe đạp, ở đây xe đạp không thể đi được, đường lát từng miếng đá mỏi, đi rất xóc, cho nên động ra khỏi cửa là phải đi bộ; Giầy ở nhà mang sang chẳng mấy bữa là phải mang rộng. Và lại khí-hậu lạnh, phải nên đi đất, trời mưa đã có ô. Sang ở [illegible], đi thành quen, đường xa đến đâu cũng không có gì là ngại nữa.

Muốn tắm cũng phải ra hiệu, giặt quần áo rất đắt, áo sơ-mi « quan ra-tôi » cổ cồn « nửa quan ».

Hội đồng hữu ở Toulouse. — Hội ái ở Toulouse thành-lập đã lâu, danh-dự hội-trưởng là cụ Sabatier. Hội-quán thì mới có được hơn năm nay. Bên này nhà cửa đắt-đỏ, thuê được một cái buồng làm nhà họp tập anh em thật là rất khó. Tay vậy buồng của hội (n° 3 Rue Peyras) cũng khá rộng, bàn ghế cũng tiềm tất đủ dùng, đồ đạc bầy trên là của anh em cùng góp.

Đến tết Nguyên-đán thì toàn thể hội họp lại, làm cỗ An-Nam để ăn tết cùng nhau. Hội lại đứng xin cho binh lính An-Nam được nghỉ ba ngày tết.

Hội chiến-tranh, linh mộ An-Nam đóng tại đây rất nhiều, người chẳng may mệnh một tại đây cũng làm, ở ngoài địa nhà nước có dựng một cái tượng người lính An-Nam bằng đồng đứng trên bệ đá, chung quanh khắc tên các người tử trận. Hai bên bệ đá hai chậu cây, hình đôi lư bằng đồng đỏ. Bởi vậy, mỗi năm, đến ngày lễ toussaint anh em trong hội tụ họp nhau, mua hoa cùng với binh lính An-Nam, mang đến tượng đài để an-ủi vong-hồn các tử sĩ đã vì nước Pháp mà bỏ mình ở xa quê cha đất tổ.

Hội lại mới đứng xin việc này, rất có ích cho những người muốn đến học Toulouse. Nếu ở đây không có ông giáo chấm thi tiếng An-Nam, thành thử học trò ở Toulouse mỗi lần thi tú tài phải ra hoặc Bordeaux, hoặc Marseille (ở Marseille thì quan năm Bồ bắn-Chậu chấm) vừa tốn tiền lại vừa mất nhọc. Nay nhà học-sinh An-Nam đến Toulouse một năm một đông hội mới xin mở ở (Lycée) một lớp dạy tiếng An-Nam, một người trong hội ra dạy giáo. Cuối năm, ông hội trưởng nhận lấy phần chấm thi. Lời xin rất hợp lẽ, cho nên ông đốc trường « Lycée » đã sẵn lòng tư lên quan trên, chẳng thế nào nay mai cũng được, như vậy thì từ nay học sinh An-Nam ở Toulouse không cần phải đi thi tại nơi khác nữa, mà lại được hơn các nơi khác là có cả lớp dạy tiếng An-Nam. Được tin này, ai là chẳng mừng!

Thôn-Bảo (Toulouse)

Các việc lính trưng và đấu giá

Đến ngày 14 février 1927 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ gọi lính trưng:

1.) Việc xây chuồng lợn, chuồng bò và xây tường ở ung quanh nhà [illegible] ở Thái-nguyên.

Việc làm đang	3430$82
Ký quỹ tạm	60$00

2e) Xây tường tại trường Bảo-hộ Hanoi.

Việc làm đang	1873$80
Ký quỹ tạm	30$00

Đến ngày thứ hai 21 février hồi 9 giờ sáng tại phòng giấy ông chánh kỹ-sư xe lửa (Ingénieur principal, chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord) ở nhà ga Hanoi sẽ đấu giá làm mấy tôn nhà tại nhà ga Vinh.

Ngày thứ tư 23 février hồi 15 giờ tại sở Thương-chính Haiphong và Saigon sẽ đấu giá mua 200.000 bao dầy mới, và 4.000 sân sọi để đóng làm bao muối.

Biểu lệ để tại phòng kế toán sở Thương-chính Haiphong.

— Đến ngày thứ sáu 25 février hồi 9 giờ tại phòng giấy ông chánh kỹ-sư xe lửa ga Hanoi sẽ gọi lính trưng mua đồ hỏa cho sở ấy.

Đến ngày 28 février 19.7 hồi 16 giờ tại sở Công-chính sẽ đấu giá làm một cái nhà sắt ở Hà-đông.

Việc làm đang	11.952$28
Ký quỹ tạm	200$00

— Đến ngày thứ năm 3 mars hồi 9 giờ sáng tại sở Bưu-điện Hanoi sẽ gọi lính trưng tải thư từ và bưu kiện bằng ô-tô từ Haiphong đi Đông-triều Mạchbô, Uông-bí và Quảng-yên và ở các nơi ấy về Haiphong từ ngày 1er avril 1927 đến 31 décembre 1929.

— Đến ngày thứ bảy 5 mars hồi 9 giờ sáng tại sở Bưu-điện Hanoi sẽ gọi lính trưng tải thư từ và bưu-kiện bằng ô-tô từ Hanoi đến Hưng-yên và Hưng-yên đến Hanoi từ ngày 1er Avril 1927 đến 31 décembre 1929.

— Đến ngày thứ ba 8 mars hồi 9 giờ sáng tại sở Bưu-điện Hanoi sẽ gọi lính trưng tải thư từ và bưu-kiện bằng ô-tô từ Ninh-bình đi Phát-diệm và từ Ninh-bình đi Nho quan từ ngày 1er avril 1927 đến 31 décembre 1929

— Việc lính trưng việc tải thư từ và bưu kiện bằng ô-tô từ Nam-định đến Thái-bình đăng 15 mỗi vào ngày 5 février mới rồi thì nay hoãn lại

TAXEOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thứ ấy.

Giá một lọ: 1$00

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

53, pht Paul-Bert, Hanoi

MỚI TÁI BẢN

QUỐC-VĂN GIÁO KHOA THƯ

LỚP ĐỒNG-ẤU

Giá bán 0$10

Bán buôn và bán lẻ xin viết thơ cho

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

Quản-lý nhà in Trung-Bắc tân-văn, 61-63, Phố hàng Bông. — Hanoi

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,

Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (verni), thứ thuốc này bôi vào không cần phải đánh lâu đã cho bóng và mềm, lâng không hay rịp.

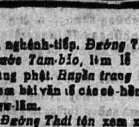

NGUYỄN-TIẾN-HẰNG

Bottier - Chapelier

7, Rue des Cuisses, Hanoi

Đã gửi... giầy của bản-hiệu tính theo [illegible]

Giới thiệu sách mới

Bao nhiêu thơ văn trong bộ « Bình Sơn Lãnh Yên » của Nguyễn đỗ-Mục đều đã diễn ra quốc-văn, và đem in ra từng cuốn, mỗi cuốn giá 0$06. Bán tại khắp các cửa hàng sách Hiện đã ra cuốn thứ II, nên mua mau kẻo hết.

MỚI RA! MỚI RA!

MŨ TRẮNG LIÈGE

hiệu « SU TỬ »

Kiểu mới

Thật đẹp

Rất bền

Thật nhẹ

Có bán liège và dựa làm mũ

CAO-SU SÓNG

để làm đế giầy (Semelle crêpe)

Bán buôn và bán lẻ

GIÁ RẤT RẺ HƠN MỌI NƠI

Chapellerie « HAI-CHINH », 74-76, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Cái kết-quả về công-cuộc của bản-hiệu

CÁCH ĐẢM BẢO

Máy mô-tơ, hộp vít-tét, pont A. R., v. v. đem chữa tại nhà xưởng của bản-hiệu, có gắn dấu chì, mà đảm-bảo ba tháng.

Giá tiền tính theo các giá của phòng liên-hiệp các xưởng ô-tô ở Pháp, nghĩa là theo cái chuẩn đích chắc chắn, khiến cho quý-khách không phải thiệt thòi.

Xưởng ô-tô AVIAT

Ở góc hai phố Rialan và Gambettat

HANOI

TÂY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC [illegible]

Huyền-trang đi tu từ thuở nhỏ, khi lớt lòng mẹ đã tu-hộc đến ở chùa rồi. Quan *An-khai-sơn* thừa-tướng đương triều bây giờ, tức là ngoại-tổ-phụ *Huyền-trang* đó; còn thân-phụ *Huyền-trang* là quan trạng-nguyên *Trần quang-nhị*, hiện đương làm *Văn uyên-điện đại học sĩ*. *Huyền-trang* đức lòng qui-y đạo phật, tu-hành khổ-hạnh, thật là một vị đạo-đức cao-tăng. Thiên kinh vạn quyển, đều thông-thuộc cả.

Bấy giờ ba vị đại-thần đưa *Huyền-trang* vào lạy trước sân rồng mà tâu rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ! Thần-đồng vàng lại thánh-chỉ, đã tuyển được một vị đạo-đức cao-tăng là *Trần Huyền trang* hòa-thượng.

Đường Thái-tôn nghĩ-ngơi hồi lâu, rồi hỏi:

— Có phải là con quan *Văn uyên-điện đại học-sĩ* là *Trần-quang-nhị* đó không?

Huyền-trang cúi đầu sụp lạy mà tâu rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ! Kẻ hạ-thần chính phải là con *Trần-quang-nhị*.

Đường Thái tôn mừng mà phán rằng:

— Nếu vậy thì các quan triều-thần tuyển-cử thật đã không sai. Ta sẽ phong chơn-nhân-ngươi làm chức *Thiên-hạ đại sĩ*: *đô tăng cương*.

Huyền trang sụp lạy tạ ơn. *Đường Thái tôn* lại ban cho một cây gậm ngũ-thái để may áo cà-sa và mũ mũ, đợi chọn được ngày tốt thì đến chùa *Hóa s'nh* mà lập đàn tụng kinh niệm phật.

Huyền trang lạy tạ lui ra, đến chùa *Hóa-s'nh*, hội-họp tăng-đồ cả thảy một nghìn hai trăm vị, chia làm ba phái *thượng, trung, hạ* để cùng nhau thành tâm cùng lễ.

Hôm ấy là ngày mồng ba, tháng chín, năm kỷ-y niên-hiệu *Trinh-quán thứ mười ba*, chọn được giờ Hoàng-đạo khai-đầu làm lễ, mở ra « *Thắng-lạc đại hội* » trong bấy bốn mươi chín ngày.

Huyền trang đang hiểu tâm *Đường Thái-tôn* đến hôm ấy ngự-giá ra khai-đàn. Sáng ngày mồng ba, *Đường Thái tôn* ra ngự triều, rồi cùng các quan văn võ triều-thần đi đến chùa *Hóa-sinh* để làm lễ.

Khi ngự-giá tới nơi, *Huyền-trang* hòa-thượng cùng các vị tăng-đồ đều ra nghênh-tiếp. *Đường Thái-tôn* vào trước *Tam-bảo*, làm lễ đốt hương cúng phật. *Huyền trang* hòa-thượng đem bài văn tế các sở-hữu ra để trình ngự-lãm.

Đường Thái tôn xem xong, bèn hỏi bảo rằng:

— Các sư nên chăm-sóc ngày đêm tụng kinh niệm phật, khi công-đức viên-mãn rồi, bấy giờ ta sẽ xin trọng thưởng.

Các tăng-đồ đều sụp lạy xin vâng mệnh. Khi lễ thành rồi, *Đường Thái-tôn* ngự-giá về cung. Từ đó *Huyền-trang* hòa-thượng cùng các tăng-đồ ngày đêm tụng-niệm để cầu-nguyện cho các sở-hữu được siêu-sinh tịnh-độ.

Lại nói chuyện đức *Quan-thế-âm Bồ tát* từ khi vâng mệnh *Như-lai phật tổ* đến chốn *Trường an* để tìm xem có người nào đạo-đức chân tu thì gọi cho việc đi lấy kinh, mà bấy lâu vẫn chưa tuyển được ai.

Bỗng nghe *Đường Thái-tôn* tuyển-cử cao-tăng, mở ra « *Thắng lạc đại hội* » mà một vị chủ-tân pháp-sư tức là *Huyền-trang* hòa-thượng, *Huyền-trang* hòa-thượng này nguyên là một vị *Kim thiên-sư trưởng-lão* ở bên Tây-phương mà tuổi xưa đức *Bồ tát* đưa đi đầu thai đó.

Đức *Bồ-tát* thấy vậy, kết bao mừng-rỡ, mới cùng một vị đồ-đệ là *Huệ-ngạn-tôn* cải lốt cà-sa trắng mụn, cầm cái gậy tích-trượng chín vòng vàng thành *Trường an* rao bán, để thử lòng người.

Trong thành *Trường-an* bấy giờ có kẻ ngu-tăng không được trùng-tuyển, nhưng trong lòng sẵn tiền, trông thấy *Bồ-tát* thân-thể hèn lắm, mặc áo rách lôi thôi, chân gầm đất, đầu trọc lốc, mà tay cầm cái áo cà-sa trắng mụn, rất đẹp lóng-lánh, miệng đang rao bán, mới chạy lại hỏi mua.

Kẻ ngu-tăng ấy hỏi:

— Anh hòa-thượng hãi-lẽ kia định bán cái áo cà-sa này lấy bao nhiêu tiền?

Bồ tát nói:

— Cái áo cà-sa này giá năm nghìn lạng; cái gậy tích-trượng này giá hai nghìn lạng.

Kẻ ngu-tăng cười mà bảo rằng:

— Hai thầy trò anh hòa-thượng hãi-lẽ này cố lẽ là điên rồi! Một cái áo và một cái gậy như thế mà muốn bán lấy bấy nghìn lạng bạc. Trả-phí mặc vào người mà tức khắc thành phật, được tăng-sinh bất lão thì ai chịu mua đến bấy nhiêu. Thôi, mang đi đâu đi mang, ai có tiền thì liền mua đến!

Đức *Bồ tát* chẳng bảo sao cả, lại cùng *Huệ-ngạn* quay đi chỗ khác. Hồi lâu, đi đến trước cửa *Đông hoa-môn* thì vừa gặp quan tể-tướng *Tiêu-vũ* ở trong triều ra về, quân-sĩ đang thét đường rộn-rịp.

Đức *Bồ tát* nghiêm-nhiên không tránh, tay cầm cái áo cà-sa đến ngang đường mà đem bán cho *Tiêu vũ*. *Tiêu vũ* dừng ngựa lại xem, trông thấy cái áo có vẻ đẹp, mới sai người truyền hỏi rằng:

— Cái áo cà-sa ấy muốn bán bao nhiêu tiền?

Đức *Bồ-tát* lại nói:

— Cái áo năm nghìn lạng, còn cái gậy này hai nghìn lạng.

Tiêu-vũ hỏi:

— Mấy cái này hay những thế nào mà qui-giá đến như thế?

Đức *Bồ tát* nói:

— Cái áo cà-sa này có khi hay, có khi không hay?

Đức *Bồ-tát* nói:

— Ai được mặc cái áo cà-sa này thì không trầm-luân, không sa địa-ngục, không bị những cái tai-nạn như đói-rét, mênh-bồ, vân vân, thế tức là hay; còn như những kẻ thamtrí gian-dâm, không biết trai-giới, cái bàng-bồ đạo phật, thật khó lòng mà được gặp cái áo này, thế tức là không hay.

Tiêu-vũ lại hỏi rằng:

— Còn bảo rằng có lắm cần thiết lại có lắm không cần tiền là nghĩa thế nào?

Đức *Bồ tát* nói:

— Kẻ nào không tuân phật-pháp, không kính Tam-bảo, mà muốn mua cái áo và cái gậy này, tất phải có bấy nghìn lạng bạc thì tức là cần tiền, còn kẻ nào tin Tam-bảo, biết qui-y đạo phật, đốc lòng làm thiện thì bản-tăng này tính-nguyện đem cái áo và cái gậy này đăng tặng người ấy để kết thiện-duyên, thế tức là lại không cần tiền.

Tiêu vũ nghe nói, biết là không phải người thường, vội-vàng xuống ngựa, rất mặt vui-mừng, cái chào đức *Bồ-tát* mà rằng:

— *Tiêu vũ* này thật là mắt thịt không được biết người, đám xin hòa-thượng tha-thứ tội lỗi cho. *Đại-Đường hoàng đế* tôi đốc lòng làm thiện, có mở ra « *Thắng lạc đại-hội* », vậy nài cà cà-sa này nên để cho *Trần Huyền-trang* pháp-sư mặc là phải, xin mời hòa-thượng cùng tôi vào triều yết-kiến thiên-tử.

(Còn nữa)

Sensationnel !!!

SIOU WA & Cie

Artistique verrier

TÉLÉPHONE N° 598

Grand baisse pendant un mois sur tous les articles du 1er au 30 Janvier 1927

A l'occasion de l'inauguration de notre nouveau magasin de la Rue des Pipes, N° 50, nous engageons vivement, nos chers clients, à venir visiter les stands où des Tableaux de maîtres se trouvent exposés.

De fortes remises leur seront accordées sur tous les articles : Tableaux en verre sculptés et gravés, glaces de toutes dimensions et de toutes épaisseurs, cadres en bois pour photos, glaces argentés, etc. 3070

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Kinh trình các quí khách biết rằng từ nay đến 20 tháng giêng từ bản hội diễn toàn những tích hát về sự tích các đức chúa ở nước nhà cốt để mời các quí khách đến xem cho đông để hiểu rõ các sự tích.

Tối mồng 0 tết (1 Février 927)

ĐỨC MẪU THOÁI

Tích hát này rất hay nhất là hồi Long-vương ga Công chúa cho Kinh-Nuyên rồi sai các vị Hoàng-tử và các loài thủy-tộc tiễn Công-chúa lên Trần-giang, trong rất đẹp và rất vui.

Ban ngày 1 tết (12 Février)

PHAN-TRẦN

Tích chèo cổ này rất hay và cách ra trò lần này có sửa đổi nhiều.

Tối 11 tết (12 Février 1927)

SÙNG-SƠN THÁNH-MẪU

Tích hát này buồn cười nhất là lúc bà Giáng-Tiên khi thì giả làm người con gái, lúc thì giả làm bà lão bán hàng, trêu ghẹo nhiều người, ai cũng phải sợ ; và vui nhất là lúc các tiên nữ xuống đón bà về chầu Thượng-đế.

Những buổi hát ban ngày, các giá chỗ ngồi ở dưới nhà đều tu đồng loạt một hào, (0 $ 10) ai lấy vé trước sẽ ngồi hàng trên và có bán vé từ tối hôm trước. Còn trẻ con thì thu nửa tiền năm xu (0 $ 05.).

3036

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : **1 $ 30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, ve các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : **0 $ 80**

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

51, phố Paul-Bert, Hanoi

3035

NHÀ BÀ-CHUỘNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh nên dùng hiệu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

Đó thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol chất : Salol và chất : Uroformine

Giá 1 $ 50 một hộp

NHÀ BÀ-CHUỘNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bàng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy lọ.

Giá tiền 0 $ 80

SÁN-NHIÊN-ĐAI

Nhân dịp Tết các qui-khách thường hay đi lễ các đền chùa để cầu phúc. Vậy bản rạp xin soạn toàn những tích hát về sự tích các đức chúa ở nước nhà cốt để mời các quí khách đến xem cho đông để hiểu rõ các sự tích.

Tối mồng 0 tết (1 Février 927)

ĐỨC MẪU THOÁI

Tích hát này rất hay nhất là hồi Long-vương ga Công chúa cho Kinh-Nuyên rồi sai các vị Hoàng-tử và các loài thủy-tộc tiễn Công-chúa lên Trần-giang, trong rất đẹp và rất vui.

Ban ngày 1 tết (12 Février)

PHAN-TRẦN

Tích chèo cổ này rất hay và cách ra trò lần này có sửa đổi nhiều.

Tối 11 tết (12 Février 1927)

SÙNG-SƠN THÁNH-MẪU

Tích hát này buồn cười nhất là lúc bà Giáng-Tiên khi thì giả làm người con gái, lúc thì giả làm bà lão bán hàng, trêu ghẹo nhiều người, ai cũng phải sợ ; và vui nhất là lúc các tiên nữ xuống đón bà về chầu Thượng-đế.

Những buổi hát ban ngày, các giá chỗ ngồi ở dưới nhà đều tu đồng loạt một hào, (0 $ 10) ai lấy vé trước sẽ ngồi hàng trên và có bán vé từ tối hôm trước. Còn trẻ con thì thu nửa tiền năm xu (0 $ 05.).

3036

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

3027

khai trương, trong thấy cái biển vàng chói lại ngoài cửa, xem sổ bỗ phát đặt ngờ tới hàng bán trong tủ có bà chính khách, khách mua hàng hơi có phần than, hàng-hóa có bề ế ẩm, trong bụng đâm ghen ghét, trong trí nẩy ra một cái ác đám chưa cay hiểm độc, khu là người ta cướp khách, tranh lợi cần mình không tới ngày tiết bại. Lâm người lại có cái ác tưởng đáng cười ; nữa, là thấy hàng người ta thì chạy, hàng mình thì ế, xưởng ngày sụ đại giảm giá, để cầu cho hàng mình có nhiều người mua, chớ biết đâu rằng ; sự xưởng xuất đó có hại cho mình, và hãu hại cho bạn buôn mình. Coi đó thì đã biết người mình không hiểu được cái mối lợi to về sau này, chỉ lo sao thấy được lòng ghen ghét ở trước mắt mình. Mở cửa hàng ra thì chỉ biết tranh giành nhau, lừa lọc nhau, dùng cái thủ đoạn xảo-quyệt gièm ghè, xưởng xuất ra những sự tích kỷ mà chê bai lẫn nhau, như thế thì tôi không mong gì có đoàn tể mà cạnh tranh với người được. Mới đây mới có mấy hiệu buôn to tự nhiên đóng cửa, ai nấy đều cho là vỡ nợ. Nào biết đâu là cái bí quyết gian giảo để đã lừa của người ta từng khoản bạc hàng nên : Lại có hiệu chỉ thấy trang hoàng một cách rực rỡ nào là quạt máy, đèn điện, cao bạch ba bàn mà ai trông thấy thế mà chẳng cho là một hiệu rắp ra cạnh tranh với đời. Sonh biết đâu : Cái cảnh bài trí đó nay sẽ phân rạn rỡ, nhưng coi độ trong ít lâu, đã tấy to giấy trắng niêm phong ở cửa, trong hiệu ca-cô sơ sài thêm đạm, làm cho người người quốc tế phải lạ lùng. Cái quái gì đó có là gì đâu? Chỉ là là một cách buôn thua bán lỗ để hướng thương nghiệp của nước mình lại hại đến thể là chung. Người mình lại có cái giả tâm, mưu trá, để lừa đối những khách mua hàng. Giả dụ một vật gì đang độ sắc rực, lại thách giá những năm bảy cắc, nói thì mặt tế đến nơi, trả đi năm lại hàng năm bảy bận mới tạnh được giá mua. có phải vừa vô ích, vừa không đâu không? Gặp những khách mua hàng sành sỏi tai không nói, song người nào hơ ngờ lạ lùng thì có phải sinh nỗi thiệt thòi là mua sở không! Nữa là những người ở chốn thôn quê năm kỉ mười họa mới, bước chân ra chốn đô thị mới lần thì cảnh ấy sao được giá hàng hơn kém. Thành thử ra họ sẽ lầm sự, có ai dám bước chân vào cửa hiệu người mình không? Mua từ đồng xu họ cũng sang hiệu các khách trú bán rẻ. Bảo rằng hiệu người mình bán cũng đã hàng nọ vật kia sao người mình chỉ đổ xô sang hiệu các khách trú đâu tốt đâu xấu cũng chẳng nề hà gì ! Vì sao? Vì tháng của các chủ bán đã có giá nhất định, không phải trả đi trả lại mất thì giờ gì nữa, thành thử các mối lợi dồn to dồn nhỏ là về phần các chú cả. Cái nguyên nhân đó người mình cũng cần phải chăn lưng cái cách đi để mua cho cái mối lợi khỏi phải sang tay nước khác, mà cái nếng đem vàng gánh đổ sông Ngô từ nay cũng mong cho tiêu diệt ở cửa miệng người mình. Nào có phải cái cảnh như thế đâu ta phải tuyệt hẳn cái thói phập phồng ở trí ta nữa, nếu đã ra sức vai trách cảnh về đường thương nghiệp, chớ nên e sợ về sự thất bại,

Hai chữ thất bại đã giáp cho lòng người ta tự phấn khởi năng hái bộ phận, biết tranh thua hơn kém. Nếu cứ thất bỗ vẫn ra là kiếm được lời ngay, rồi mà sau có gặp sự gì trở lựa, là không chí thiết nghề nghiệp của mình nữa, như tuồng chỉ có cái sự liệt bại, chứ không còn trông mong gì cự hưng thành nữa. Ta từ ngẫm xem người Tàu, họ vượt biển ra khơi, trên cái cái có một cái khăn gói điều, trong tay chỉ có một cái khăn tay trắng, thế mà họ trú ngụ trong một vài năm ở xứ ta là có nổi vốn lẫng ra tranh giành với người mình rồi. Một đời năm là tiền ngân hạn vạn trong tay, cái sự sanh hoạt của họ thật là một cách dễ dàng không có chút gì là khó khăn cả. Chính tôi đã mục kích một việc ở ngay sanh nhà tôi, hồi mấy năm về trước họ còn đi ở mướn, công cán làm lụng như một người tài phú, họ chỉ xem qua lon cách giao thiệp với khách mua hàng, sổ sách biết năm ba chữ, để viết nổi cái đơn lấy hàng, thế mà họ chỉ chịu cái tiếng tài phú một đời năm là họ có cái nghị lực đám đang, ra mở riêng một cửa hàng rồi. Tới nay mọi tới hàng bên trong hiện cũng có tới một đôi ngàn, thành mua sang nổ ra người vào luôn luôn, trông cái tơ sổ có bề chắc chắn vững vàng. Ấy người mình như thế thì đã lộn mất là một người có sản, thừa ăn thừa tiêu, kẻ ông cần gì đến việc buôn bán của mình nữa, bảo sao hay vậy, cốt một ngày tốt mỗi năm ba đồng đã chi phí việc trong gia đình thì được. Cần cánh nhẫn hung, thêm lên hơn như số lãnh đạm mà cho là việc rất khó khăn không làm nổi.

Xem thế thì cũng đã hiểu người mình tuy biết đương ra buôn bán, song hiểu được sự tình kinh thế nào ? Cứ xét mấy cái nguyên nhân đó thời thường thương nghiệp của mình chưa được vững rất cao lắm. Nước ta hãy giờ đương đứng vào cái thời đại khai thông, tuy mọi việc nhờ Chánh phủ bảo hộ trả lại mà mang cho, trong đường thương nghiệp người mình cũng phải tự chấn hưng lấy, không nên tuỳ sự thất bại để vội nản chí nên lòng ; cuộc này bại, cuộc sau tất thành, lần này lỗ, lần sau tất lời. Ta thề ngẫm xem sản xuất hiệu người ngoại quốc ở nước ta xem có phải một ngày một phát đạt mãi ra không ? Họ không đem những sự mê hoặc không đâu mà phá hại cái mục đích của họ, giả người thương nghiệp ở nước mình cứ noi theo cái gương cại bán của họ, bỏ ngay cái thói lừa dối man trá đi, mà mưu lấy sự thắng lợi hơn người, thì lo gì đường thương nghiệp không cuối được một phần lớn ở nước mình là nơi thanh danh văn vật. Ta cũng nên nhớ lại hai câu « Ưu thắng liệt bại » mà không còn ngại ngùi gì nữa.

L. T. T. V.

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG BỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Trồng răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người Annam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3045

祀 YU-KÝ 裕

39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhỡn-kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giây nói số 629

Mấy điều khuyên về cách đề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi khi có dại hội đồng bàn về các chứng bệnh xư nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy, cũng chỉ lại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhứt mắt, đã phải chữa ngay ; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản hiệu đã đến tận quan danh sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà ta vọc mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc

COLLYRE JAUNE

selon formule du Docteur CASAUX

Hiệu bào chế CHASSAGNE

LAFON và LACAZE

có bán ở bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris, kỹ-nghiệp

51, Rue Paul-Bert, Hanoi 3001

KÝ TÊN KHÔNG RÕ

Bản-quán xin cảm ngài mua báo kiêm cả việc gì viết thư cho bản báo-quán, thì cần phải biết cái tên in ở tờ giấy gọi báo, bởi là gửi nhà bưu-quốc cái giấy quên ký, để cho người làm đã tìm kiếm. Bản-quán ngài thường hay lỡ lầm cũng tên, bởi thế mà không sao tìm được, thành ra chậm trễ báo cho trong báo ai nấy trí lại.

MAO-SENG

57, Rue Jules-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

MÁY NÓI SỐ 248

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, công, chấn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiểu tôi muốn mong đông khách

Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

3013 GIÁO-THỤ Trần sản

DÉLEGUE & DETOUILLO.

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Qui-khách nên mua những xe đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng

XE-ĐẠP TERROT :

Thượng hảo hạng . . . . . 75 $ 00

Hạng cải dương xa B. 68.00

Hạng đi đường xa A. 60.00

XE-ĐẠP ALCYON :

Thượng hảo hạng 72.00

Hạng đi chơi. 66.00

Hạng đi đường xa. 54.00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR ». 50.00

3036

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã liêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là :

Đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0 $ 85 một lọ

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi

3002

NHÀ BÀ-CHUỘNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0 $ 60 một ống sáu cachets

3001

TAM-TÍNH-Y-QUÁN

Phố hàng Giấy, số 16, Nam-định

Thuốc lên vẽ đóng mai, bẩm-bẩm chân bao và đói nơi, không tốn đến, lại sinh đã nay thường, mất chỉ 1 p. 00. Thuốc thơ 0 p. 50, cược to đóng thuốc nói 1 đồng giúp hay hơn lại mạc chân thì ra thời chóng đến theo tôi bao ăn mất bạc 1 p. 00, mạc lên hay giang mà lây sang người đến ba, sinh ra bình không đến, hoặc sinh ra bạch đới mất đi, thời dùng thuốc bổ huyết tốt nhất, mỗi hộp 1 p. 00, thứ tốt cao 1 p. 50 một chai.

Thuốc cai nhân phiện người nào ăn nặng đã lâu uống vừa khỏi, người yếu chân ra đi lên được, không phải nằm, hàng thường đã hơn nhỉ 1 p. 00, chạt cao 0 p. 50, chóng đến mất sẽ tổng cuống ra lòng mà hiệu hiệu chóng mất và thêm mất đẹp khoẻ có sức trong một giờ thôi khỏi, mỗi mất 1 p. 00 hoặc người.

Bản hiệu cuốn đã cao chứng bệnh mới, lâu, nay trong, sẽ cũng phép cũng, chiếu cũng được kết tính khất lý, người giáo sư lý phải giá, người người cũng quá không có sức ăn thuốc đông thì, chân cũng không nên cao nhân đau nhiều ngày, đi tính, lâu lắm, hoặc bình, vạn lâm, vạn hướng trong đường lạy ; đến ta mua thấy những đau, huyết ít, người đau, hay ít nhiều, người lạng, bình thấy ra tiêu điều thường đi, hay ăn đã không cuối hoặc đến, đến đang đau ăn đau hoặc đau bình, khoẻ phương thấy, phù thũng, sổ chuyển, ăn hoặc, trở ăn, hoặc giữa thì huyết, khác huyết, ít huyết, tiêu huyết, ít lâu, ho hen, đầu ngày đuổi, trả đi nhiều huyết, ngày ra huyết điều, các bệnh, tiêu nhân, đau đầu trên bình đến thường, thì ho, giá mỗi hộp 1 p. 00, hay mỗi chai nhỏ 0 p. 50, 4 hộp thuốc đau mỗi đánh nhẹ nhỏ thì chỉ 1 đồng, cuối cùng 3 p. 50, nên thể thuốc tốt 0 p. 50, 0 p. 30 mỗi chai.

Các đau ... viết thư ... bản hiệu gửi thuốc tới ... 0 p. 07 cước tính bảo giao ngân, chỉ nên thông gửi ... Chú M. TRẦN ĐỨC-CÔ ở TAM-TÍNH, phố hàng Giấy, số 16, tỉnh Nam-định.

Nhà Bà-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt phép chóng, hay ăn không ngon, kém sức, hay bị bệnh phổi, kém cho hay bị mệt.

ÁY LÀ :

THUỐC NƯỚC & BỔ HUYẾT

MẠU BỔ 1 $ 50

PHÁO VIỆT NAM !!!

Hiệu Trịnh-xuân-Nghĩa

7 Rue du Chanvre, Hanoi.

Có bán buôn và bán lẻ :

Pháo Việt Nam kêu lắm

Giá bán ba hơn các nơi

Rượu bổ-đào :

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo bình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được !

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2 $ 25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư từ bao này.

3001

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ - Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HUỘT
CỦA ÔNG
Lương-ý DEHAUT
uống trước khi dùng cơm,
thì CHẮC ĂN KHỎE MẠNH LUÔN
và ngăn ngừa các những bệnh nguy hiểm bởi tại huyết hư hay là ăn không tiêu mà sinh ra.
Thuốc huộn này trị các những bệnh:
NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỚI.
DEHAUT
BÁN TẠI: Nhà ông Lương-ý DEHAUT, 147, Phố Sơ-Đoài Paris, cùng khắp trong mấy tiệm c'nốc.

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NHÊM
(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

THUỐC CHỮA BỆNH THƯƠNG GÂN

Chúng tôi lấy làm hân-hạnh mà báo cáo cho công chúng đều biết rằng quan Bác-sĩ Leroy, là thầy thuốc, coi các nhà thương ở Ba-lê mới tìm được một thứ thuốc rất công hiệu để chữa những bệnh không ngủ được, bệnh đau gân, bệnh già, đánh trống ngực, khó thở, để làm cho chí được sáng cho óc được yên lặng và được tinh tường.

Neurinase

Quan Bác-sĩ Leroy ngài bảo thuốc Neurinase này dùng mà chữa bệnh không ngủ được, đau gân, đau cốt thì rất là công hiệu. Thực là một thứ thuốc rất tốt, không nguy hiểm gì cả, mà ở xứ nóng dùng thì lại càng tốt lắm.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

2056

RƯỢU BẠT-HÀ GET
PIPPERMINT GET
rượu này uống để mát mẻ và mát khan tiếng.

Các ngài chớ nên quên rằng mùa đông năm ngoái thuốc ho

Sirop Nofal

đã chữa khỏi biết bao nhiêu người về các bệnh như là: Cảm, đau cuống phổi, ho gió, ho rất cổ, vân vân...

Thứ thuốc này hay, nên bán mạnh lắm.

Chai lớn giá: 0$90

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE
59, Rue Paul Berl, Hanoi
3002

nế nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mạn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót một nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thông đại chàng.

Vậy xin Liệt-quí lưu lâm giới thiệu cho vạn tại.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM
TRÍ KHOA Y-SINH
95, Phố hàng Đường, Hanoi

CẮN NHAI ĐƯỢC NHƯ THƯỜNG

Ông cụ này chỉ còn ăn được xúp mà thấy ông cụ kia cắn nhai được như thường tất cho là một việc lạ.

Hồi trước đây cũng dùng thuốc DENTOL như ông cụ kia, thì bây giờ vẫn còn đủ răng và bây giờ cũng vẫn cắn nhai được như thường.

Thuốc DENTOL chế theo các công việc khảo nghiệm của ông Pasteur, có thể trừ được tất cả các trùng xấu ở trong miệng; thuốc ấy phòng được, và trừ được bệnh sâu răng, nhức, bệnh xưng lợi, xưng cổ. Dùng thuốc trong mấy ngày, là răng trắng bóng, và mất xỉn.

Dùng thuốc ấy, trong miệng có vị mát dễ chịu, mà lâu bền. Có thể trừ trùng trong miệng được ít ra là 24 giờ.

Thấm vào bông mà nhịt thì đau răng dữ đến đâu cũng rịu ngay.

Các hiệu lớn bán nước hoa và bào chế, thì hiệu nào cũng có bán.

Kỷ lại: Maison FRÈRE, 19, Rue Jacob, Paris.

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, trị
BỊNH TIÊM LA
Uống thế khỏi chích thuốc

SIGMARGYL
(Laboratoire Chimiothérapique, 2, Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.)

XIN LƯU-Ý — XIN ĐỌC

QUÀ BIẾU

CỦA HIỆU BÀO-CHẾ CHASSAGNE, 59, RUE PAUL BERT, HANOI

Nhân dịp tết nguyên-đán. — Kể từ ngày mùng mười cho đến 30 tháng giêng ta ai mua thuốc tới 0$50, ban hiệu sẽ biếu một lọ nhỏ rượu bổ.

VIN TONIQUE RÉGÉNÉRATEUR
CỦA GIÁO-SƯ J. K. WATSON

là một thứ thuốc bổ rất mạnh nhất để trị các bệnh huyết-suy: đau gân, bệnh ghíp, bệnh sốt rét rừng.

AI MUA THUỐC TỪ 2$00

trở lên, tuy theo món hàng mua nhiều ít, bản-hiệu sẽ biếu một lọ rượu mùi rất quý hoặc một lọ nước hoa Piver, hoặc một con giao cọc Apollo, hoặc một lọ nước hoa thượng hạng của nhà Giraud hay nhà Moulinard.

NHỮNG CÁC QUÝ-KHÁCH Ở XA

gửi thư về mua hàng mà có gửi tiền đủ số hoặc suất soát thì cũng được phần biếu.

E. LAFON & R. LACAZE, Successeurs

THUỐC HÉMOGLOBINE BYLA

Trừ bệnh huyết suy rất mạnh

CUNG CẤP MẠNH MẼ BÉO TỐT

Là thứ thuốc bổ huyết mạnh nhất

Xin hỏi tại hiệu BYLA
26, Avenue de l'Observatoire. — PARIS (France)

GRANDS MAGASINS REUNIS
PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

PHOSCAO

EXQUIS DÉJEUNER
PUISSANT RECONSTITUANT

Aliment conseillé par tous les médecins aux malades, aux convalescents et aux vieillards.

ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

La boîte: 0$44

Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Trảng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin
GIÂY NÓI số 89

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

CRU KOLA COCA. — Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ . . . . . Một litre: 2$40
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — Thuốc nước. Một chai: 1,25

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — Thuốc hạt. Một chai: 1,25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghíp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai: 1,25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai: 0,60

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu
3003

SỨC DẦU
Pétrole Hahn
Mượt tóc
và không dụng tóc
Sức một bận
thơm được lâu lắm

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoi, Nam-định, Bến thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom Penh.
3007

CHẲNG MỖI CHẲNG MỘT LÀ TIỀN CHẲNG LỌT ĐI ĐÂU
TẠU TRÂU MUA NHÀ VÌ TA TIẾT-KIỆM

Da vàng, da đỏ, da đen, gan gà, phớt chẳng, bóng, đen, nhẵn lì. Các hạng có mầu làm ghi. Tiền nào thứ ấy giá thì chẳng sai. Giầy tây các kiểu bên ngoài đóng chân thợ khéo xem thật mới hay. Kỹ nghệ đương buổi ngày nay. Cạnh-tranh kịch-liệt so tay sành tài. Hòm da ca-lít hợp thời. Hòm to hòm nhỏ bao ngoài toàn da. Công việc chắc chắn thật tha. Là nền tư-nghiệp nước-nhà văn-minh. Yên ngựa hàng tốt rành rành. Các thứ hàng khác tạo thành bằng da. Vừa tốt, vừa dẻo, vừa dai. Hàng da như thế mới là hàng da. Qui-khách thử đến xem qua. Giang-thinh hàng Trống số nhà 1 lính. Hanoi ở đấy đã đành. Lại còn Nam-định một ngành hiệu tối. Đường Carreau số thời 27. Cũng hàng da bày rẫy trong ngoài. Năm nay Hội-chợ mới rồi. Hiệu tôi nắn giữ một nửa phần to. Giá đặc biệt tài chế ra. Sang-trọng bền chặt đồ da ta đúng. Mua buôn giá rẻ lạ lùng. Gần xa xin cứ tìm cùng đến xem.

BANQUE DE L'INDOCHINE
ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
東法滙理銀行
SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi: 21 Janvier 1875, 30 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1922, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH: Francs 72.000.000
TƯ BẢN NỘP RỒI: » 68.400.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1924: » 81.059.020

Chánh quán tại: Paris (VIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này là chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Điện viết tắt để gọi điện-tín: INDOCHINE.

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN